Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2339 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 11 noiembrie 1956

Succese noi în întrecere

★ ★ ★

Solii viitorului

La fabrica „Elastic" din Sibiu peste 30 la sută din totalul muncitorilor este format din tineret. Tineret entuziast, hotărît în muncă.

In ziua de 24 octombrie, membrii colectivului de muncă au fost încercați de sentimente deosebite. Atunci au trebuit să rupă ei ultima filă din calendarul acestui an. Atunci planul global și cel al producției-marfă a fost pe de-a întregul realizat. In asemenea zile bucuria nu mai cunoaște margini. S-au veselit vîrstnicii, veteranii întreprinderii, s-au veselit tinerii și mai cu seamă cei care de mult au trecut pragul noului an.

Utemistul Viorel Popa abia împlinește anul de cînd lucrează la tocilarea pilelor. S-a împrietenit cu meseria datorită ajutorului comunistului Ion Molnar. De la el a deprins Viorel tainele meseriei și arta de a produce mult și bun. Astăzi Viorel lucrează în contul ultimelor luni din anul viitor. Ca și Viorel, utemistul Dumitru Motrună a fost calificat la locul de muncă de către tovarășul Ion Tăpălagă, apoi ajutat să-și ridice calificarea profesională. El se numără printre cei mai buni muncitori din brigada de tineret din secția arcuri spirale reci. Dovada acestui lucru este faptul că acum lucrează în contul zilei de 12 septembrie 1957.

Sînt mulți utemiștii care dau produse în contul anului viitor. Important este faptul că tinerii neutemiști le-au urmat exemplul. Așa, de pildă, Vasile Csepey, arcurar, lucrează în contul zilei de 15 septembrie 1957.

Solii viitorului sînt oamenii care se bucură de stima și considerația colectivului nostru de muncă. In succesele obținute se reflectă răspunsul pe care-l dau recentelor măsuri luate de partid și guvern cu privire la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Corespondent
IOAN FULEA

Au îndeplinit planul anual

Oficiul regional de achiziții și contractări de animale-București, a îndeplinit primul pe țară planul pe anul 1956. La 6 noiembrie planul anual de achiziții era realizat în proporție de 100,4 la sută, iar planul anual de contractări în proporție de 104,8 la sută. Acest important succes s-a făcut simțit atît în magazinele de desfacere a cărnii, cît și în fabricile de mezeluri și conserve din București, deoarece mai mult de trei sferturi din necesarul de carne al Capitalei este acoperit de oficiul regional de achiziții și contractări.

Datorită avantajelor însemnate acordate de stat producătorilor, ORACA-București a încheiat anul acesta cu 58 la sută mai multe contracte decît anul trecut, realizînd totodată o aprovizionare mai ritmică. Pe baza contractelor încheiate și a prevederilor planului de achiziții, acest oficiu va livra pînă la sfîrșitul acestui an o cantitate suplimentară de 10.000 tone de carne.

Vizite ale oaspeților sovietici

Sîmbătă dimineață, membrii delegațiilor de oameni ai muncii din orașele Odesa și Borislav, care în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice au fost oaspeții orașelor Constanța și Ploești, au făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S.

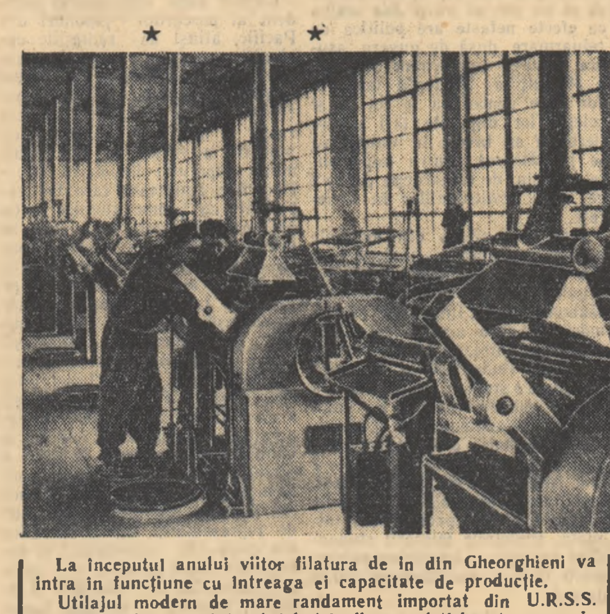
Aci au fost salutați de tovarășii Ofelia Manole și Octav Livezeanu, vicepreședinți ai A.R.L.U.S.-ului, Eugen Rodan, secretar și I. Moraru, secretar adjunct al A.R.L.U.S.-ului și de alți activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S.

Oaspeții sovietici au arătat că vor transmite cetățenilor sovietici sentimentele de prietenie și dragoste pe care le-au manifestat pretutindeni oamenii muncii din țara noastră.

In cursul dimineții delegația orașului Odesa a părăsit Capitala pe calea aerului.

Trimisul extraordinar al Islandei în R.P.R. primit la Ministerul Afacerilor Externe

Sîmbătă 10 noiembrie a. c. Alexandru Lăzăreanu, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe, a primit în audiență pe trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Islandei în R.P.R., Petur Thorsteinsson, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

La începutul anului viitor filatura de in din Gheorghieni va intra în funcțiune cu întreaga ei capacitate de producție.

Utilajul modern de mare randament importat din U.R.S.S. instalarea lui cu ajutorul tehnicienilor sovietici este expresia ajutorului prețios pe care-l primim de la marea țară vecină.

Iluminarea filaturii este făcută cu ajutorul lămpilor fluorescente. Condițiile de lucru sînt dintre cele mai bune, așa că muncitorii vor desfășura cu succes lupta pentru realizarea sarcinilor de plan.

In fotografie: Se fac ultimele verificări de montaj la mașinile de pieptănat.

Foto: AGERPRES

Sărbătoarea turnătorilor

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — In ziua de 23 octombrie, muncitorii din secția turnătorie a uzinelor metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște, au sărbătorit un eveniment de seamă: îndeplinirea planului anual la oțelul lichid.

Gheorghe Olaru și echipa sa simțeau mîndria legitimă a datoriei îndeplinite. Datorită succesului lor, ceilalți oțelari își pot îndeplini și ei mai devreme planul la piesele de fabricație.

Veselia se curmă la auzul unei comenzi:

— Probă!

Odată spus cuvîntul, maistrul-șef de echipă și-a pus din nou ochelarii. Pîrîitul specific al uriașilor electrozi de la cuptorul electric se domolește cîteva clipe. Un oțelar deschide o ușă metalică și scoate cu ajutorul lingurei metalice oțelul lichid portocaliu. După 10—15 minute analiza laboratorului este gata. Probabil că acolo, în birou, în aceste clipe, se deschid registre noi pentru oțelul unui an nou. Oțelarii lui Olaru au început să toarne primele șarje pe anul 1957.

La sfîrșitul lui octombrie echipa lui Olaru avea deja o depășire de plan de 195 la sută.

Cu cîteva zile în urmă echipa s-a adunat la o scurtă consfătuire. S-au discutat succesele obținute în contul anului viitor și tot atunci, în urma studierii recentei hotărîri a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și pensionare, turnătorii și-au sporit angajamentele. Ei vor cu orice preț ca la sfîrșitul anului să se prezinte cu un bogat bilanț al muncii lor.

Bilanțul muncii avîntate

Muncitorii din exploatările forestiere de pe cuprinsul regiunii Stalin raportează cu mîndrie că au îndeplinit planul de producție pe anul 1956 cu 54 zile înainte de termen. Ei au îndeplinit planul anual și la împăduriri.

In primele 10 luni ale acestui an, muncitorii forestieri din regiunea Stalin au sporit productivitatea muncii cu 15,4 la sută și au redus prețul de cost cu 1,48 la sută față de cel planificat.

La îndeplinirea înainte de termen a planului anual de producție al Direcției silvice Stalin au adus o contribuție prețioasă muncitorii forestieri de la I.F.E.T.-urile Intorsătura Buzăului, care și-au îndeplinit planul anual încă din luna august, precum și cei de la Sighișoara și Sibiu.

Pînă în prezent, planul de producție pe întregul an a fost îndeplinit de muncitorii forestieri din 15 I.F.E.T.-uri din diverse regiuni ale țării.

Colindînd prin Bărăgan

Praful învîrtejit de vînt mă îneacă și mi-e tare sete, cu toate că n-am pus nimic în gură de dimineață, cînd am plecat de la sediul comitetului raional U.T.M.-Lehliu. Cu toate acestea, trebuie să bat cîmpurile Bărăganului. Calc prin colbul drumului, dar picioarele nu mă mai ajută. Mă opresc la cotitura unui drumeag, la umbra cîtorva salcîmi stingheri. Apoi, privesc întinderile nesfîrșite ale cîmpului.

Deodată mă pomenesc că cineva mă prinde de braț. Il recunosc. E instructorul acela tăcut pe care l-am cunoscut la raion.

Acum mă simt parcă mai ușor și mă țin în pas cu tînărul scund, care lipăie voinicește, stîrnind praful.

La drum c-un așa om am ajuns repede într-un sătuc. Ulițele sînt pustii la ora prînzului. Casele sînt mărunte, dar curate, iar unele noi-nouțe. Ajungem în fața unei porți mari. Pe firma de deasupra citesc: „Gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desțelenit"-Săpunari". Intrăm. Instructorul înainte, eu după el.

Lîngă fîntina cu cumpănă din mijlocul curții stau la taifas trei oameni. Tînărul le întinde amical mîna. Ei îi răspund și-i dau binețe. Din vorbele lor înțeleg că se cunosc de mult. Mă prezint — și astfel fac cunoștință cu tovarășii Gheorghe Nichifor, președintele colectivei, Vasile Barbu, secretarul organizației de partid, și Vasile Georgescu, secretarul organizației U.T.M.

Scot carnețelul, creionul și încep discuția:

— Cît pămînt are colectiva, tovarășe președinte?

— 540 de hectare.

— L-ați arat? L-ați însămînțat?

— Numai 440 de hectare.

— Dar 100 de hectare, de ce nu-s gata? Nu aveți tractoriști?

— Ba, din contră. Anul acesta am avut niște tractoriști pe cinste. Brigada lui Ion Vasilescu de la S.M.T.-Lehliu a fost la înălțime. A lucrat cu tragere de inimă. Nu-i vorbă, că și noi le-am dat concursul. Le-am dat ca bucătăreasă pe colectivista Maria Simion, care le-a gătit mîncare bună. Le-am cărat apă la cîmp, ne-am interesat de felul cum trăiesc. Ne-am respectat întocmai contractul.

— Cu toate acestea...

— Noi sîntem de vină — îmi ia vorba din gură, secretarul organizației U.T.M. — că n-am recoltat încă porumbul de pe cele 100 hectare.

— Din ce cauză?

— Ne-am luat cu alte treburi și uite că...

Trebuie să spun că această discuție a avut loc cu vreo două săptămîni în urmă. Acum, desigur, colectiviștii au terminat de recoltat porumbul. Asta nu scuză, totuși, întîrzierea serioasă pe care au avut-o.

★

Am pornit mai departe, însoțit de tăcutul meu tovarăș. Nu știu cît am mers peste ogoare, dar știu că iar mă dureau picioarele cînd am ajuns la gospodăria de stat Dîlga. La sediu am găsit pe inginerul șef și pe tovarășul Mihai Domocoș, secretarul organizației de partid.

Am notat în carnețelul meu alte cifre.

— Așa, va să zică, cum spuneți, tovarășe inginer?

— Da. Am recoltat 142 hectare de porumb pentru boabe și am însilozat recolta de pe alte 194 hectare. Pînă acum am însămînțat aproape toată suprafața pe care o are gospodăria noastră.

— Dar tinerii ce aport aduc în această campanie? — îl întrerup pe inginer.

— Foarte mare. Avem tineri minunați și n-am fi în stare să terminăm la timp cele 2700 de hectare, dacă n-ar fi tinerii noștri tractoriști. Ei n-au însă...

— O să-ți explic eu mai detailat — mi se adresează tovarășul Domocoș, tăindu-i vorba inginerului.

După alte discuții, plecăm. Ne îndreptăm acum către atelierele gospodăriei. Pe drum, secretarul de partid începe să-mi spună în graiul lui ardelenesc, în timp ce instructorul se posomorăște.

— Uite cum stă cazul. Marea majoritate a tractoriștilor sînt oameni harnici. Fac treabă bună. Dar organizația U.T.M. nu are o conducere cum trebuie.

— Cum așa?

— No, foarte bine. Comitetul regional U.T.M. București a trimis aici ca organizatoric U.T.M. pe tovarășul Stelian Bogde.

Și, în timp ce tovarășul Domocoș povestește, trecem peste linia ferată a stației C.F.R.-Dîlga, în care tocmai trebuia să sosească un tren.

— O, iată-l. Dînsul e tovarășul Bogde. Se urcă în tren. Pleacă la Călărași cu nevasta. Se duc la părinții ei.

— Cum? — întreb eu mirat în același timp cu însoțitorul. Cum la Călărași? Noi știm că cei de la comitetul U. T. M.-Lehliu l-au învoit trei zile pentru că el zicea că-i este soția bolnavă.

Instructorul taie aerul cu palma, ca și cînd ar zice „fleac".

Ne despărțim de tovarășul Domocoș și o luăm peste cîmpuri.

Am început să mă obișnuiesc cu tăcerea instructorului pe care văd că cei de pe aici îl cunosc bine. Mergem alături, tăcuți. De cîte ori trecem pe lîngă ogoare întinse și arate, instructorul zîmbește satisfăcut.

Umblăm prin locuri pe care le-am mai văzut.

„Aici se întind pămînturile colectivei „Vasile Roaită" din Pelinu, prinde grai tovarășul de drum, spre mirarea mea. Aici au arat tractoriștii din brigada lui Constantin Furtună, fruntașă pe S.M.T. Lehliu".

Ajungem la marginea unei vii întinse. Cotim pe un drumeag, printre butucii încărcați de ciorchini. Deodată aud un cîntec:

„Hai bade la noi, la vie
Să-ți dau struguri razachie"...

Văd înaintea noastră un șir de fete, ducînd coșuri încărcate cu struguri. Mergem în urma lor, încet.

Pășim pragul cramei. La gurile budanelor, pe care niște fete vioaie s-au urcat cu scara, bolborosește mustul.

Tînăra comunistă Anica Stan, secretara organizației U.T.M., ne întîmpină veselă:

— Oaspeți, nu?

Insoțitorul meu dă din cap, iar eu răspund și întreb, totodată:

— Oaspeți! Cum merge?

— Bine! Mai avem puțin și isprăvim culesul de pe cele 30 de hectare ale gospodăriei.

— Cît ați scos la hectar?

— Cam puțin, din cauza manei. Numai 3800 litri la hectar.

Cînd am ieșit afară începuse să plouă.

„Plouă, plouă. Terminăm în curînd însămînțările. Știți ce însemnează asta pentru Bărăganul nostru?"

Instructorul surîde. E pe înserat și trebuie să mă despart de el. Mă apropii. Intinzîndu-i mîna îl întreb: care e numele dumitale?

Am călătorit atîta și...

...pentru toate cifrele și faptele cuprinse în reportajul de față am cutreierat zile întregi pe cîmpiile Bărăganului, însoțit de tovarășul Gheorghe Robu, instructor al Comitetului regional U.T.M. București, care deși tăcut, mi-a fost un bun prieten de drum.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

ÎNSEMNĂRI

Profesoara...

Ușa s-a deschis brusc și o femeie măruntă și subțirică intră în sală. In drum spre cancelaria profesorilor — scoțîndu-și cu mișcări repezi mănușile și mantoul — se adresă unui grup de eleve care o așteptau:

— Gata fetelor? Luați mingea și... pe teren. Indată sosesc și eu.

Așa a început cunoștința mea cu profesoara Eugenia Țicaliuc de la Școala pedagogică de educatoare din București. Știam din spusele elevelor că e „ca o mamă", că e „prietena noastră mai mare", doream însă să cunosc personal pe această femeie, obișnuită ca înfățișare, să aflu de la ea cum știe să se facă iubită de eleve, și ca profesoară și ca prietenă a lor mai mare.

★

...In anii studenției aveam două visuri mari: să ajung artistă, ori profesoară într-o școală pedagogică...

— De ce tocmai într-o școală pedagogică?

— Incă de la primul meu contact cu învățătorii, adică din copilărie, simțeam că educatorul, profesorul, trebuie să fie un om cu nenumărate calități: să înțeleagă sufletul copilului, dar să fie exigent în același timp; să știe să bată mingea cu el și să-i sădească în suflet dragostea de adevăr, de frumos. Doream să-mi aduc modesta mea contribuție la formarea unor asemenea oameni. Dacă primul meu vis nu s-a putut realiza pentru că sînt... urîtă (elevele sînt însă de părere că e „pur și simplu fermecătoare") cel de-al doilea după cum vezi s-a înfăptuit...

Pînă în camera unde stam de vorbă răzbat glasurile fetelor. E pauza dintre ore. Fetele din anii mai mici se destind mai zgomotos: rîd, se fugăresc, cîntă. Cele din anii mari, discută, comentează activitatea rezultatelor practicii pe care o fac în grădinițele de copii. Incerc să mi le imaginez absolvente, îndrumînd primii pași în viață a sute și sute de copii și unele mi se par prea copilăroase, altele prea severe. Zgomotul încetează dintr-o dată de parcă nici n-ar fi existat și în clase, profesori și eleve își încordează din nou atenția și parcă pentru 50 minute totul în jur pălește în fața însemnătății ecuațiilor, a științelor naturii, a limbii și literaturii romîne...

— Sînt dirigintă la anul II — își deapănă mai departe gîndurile tovarășa Țicaliuc. La o oră de dirigenție am hotărît să discutăm despre comportarea noastră în societate. Dumitra Grigore, secretara comitetului U.T.M. pe școală, a întocmit referatul...

O cunosc pe Dumitra Grigore. O fată frumușică cu codițe împletite cuminte în jurul capului. Uniforma severă de școlăriță scoate și mai mult în evidență faptul că fata nu pare să aibă mai mult de 15—16 ani. Ce știe ea despre „comportarea în societate?". Dar colegele ei? Aici intervine rolul profesoarei. Și iată ce mi-a povestit una dintre eleve, membră a comitetului U.T.M.:

— Referatul a fost într-adevăr util. Mai mult mi-au plăcut însă discuțiile care au urmat; am descoperit în ele o mare bogăție de învățăminte. S-a vorbit, de pildă, și despre cum mergem noi la teatru, iar tovarășa Țicaliuc — prin relatarea ei sugestivă — ne-a făcut să ne urmărim ca într-un film, de cum ieșim pe poarta internatului și pînă părăsim sala de spectacol. Am rîs firește și pentru unele situații comice, care se creează dar și pentru că multe dintre noi ne-am recunoscut atunci cînd ne îmbulzim în jurul plasatorului, pînă adunăm de la fiecare banii de program, ori cînd ne foim pe scaune și deranjăm pe ceilalți spectatori. De obicei asemenea sfaturi le primești de la părinți, dar cele mai multe dintre noi venim de la țară, stăm departe de ei și atunci profesoara noastră ne ajută să căpătăm deprinderi civilizate, pornind chiar de la lucrurile cele mai „mărunte"...

...N-a rămas muzeu sau expoziție în București la care să nu mergem împreună — îmi spune tov. Țicaliuc — duminica îmi iau fetița și vin la școală. Intotdeauna găsesc amatoare pentru o plimbare. Tot în urma unei asemenea plimbări s-a născut ideea unei excursii de mai mari proporții la Doftana. Deși au trecut cîteva luni de atunci, multe fete mai retrăiesc și acum emoțiile acestei vizite... Să nu crezi însă că numai corpul didactic se ocupă de toate aceste lucruri. Chiar dacă unele idei pornesc de la noi, organizația U.T.M. este aceea care face toate pregătirile necesare, care patronează fiecare acțiune. Se țin simpozioane și se fac excursii, audiem muzică mai mult decît ne cere programa analitică, facem sport și în afara orelor de educație fizică, discutăm despre viață și despre modă, dacă vrei, învățăm împreună să fim oameni adevărați, cu un orizont larg... Și te asigur că și noi avem ce învăța de la fete. Rar am întîlnit, de pildă, o asemenea dragoste de muncă ca la majoritatea fetelor noastre. Să nu crezi, de asemenea, că nu avem și greutăți. Avem de luptat cu timiditatea la multe dintre ele, cu lipsa de pasiune pentru meseria viitoare la altele, cu nehotărîre ori slăbiciune în fața greutăților...

Din nou soneria sparge liniștea din sală. O altă pauză și alte ore de clasă. De data aceasta urmau și ore de teoria și metodica educației fizice și deci trebuia să mă despart de noua mea cunoștință.

Din fugă, înainte de a intra în clasă o fată, membră în comitetul U.T.M., mă întrebă ce am discutat cu secretara organizației de partid din școală și la răspunsul meu că n-am cunoscut-o încă pe secretară, mă întrerupe mirată și contrariată totodată:

— Ba da. Ați discutat. E tovarășa profesoară Eugenia Țicaliuc.

M. VIDRAȘCU

Larvele vor să devină fluturi

Teodor Mazilu

FOILETON

De cîte ori întîlnesc o larvă și-o întreb ce mai face, ce gînduri are, cum o mai duce cu sănătatea, îmi răspunde demn și sigur:

— Vreau să devin fluture!

Ca scriitor satiric înțeleg suferința larvei.

Oricărei ființe îi e firească dorința spre evoluție.

Larva nu vrea să rămînă larvă.

Larva vrea să se preschimbe în fluture.

Dar nu într-un fluture oarecare.

In fluturele negru și sinistru cunoscut sub pseudonimul „cap de mort".

Larva vrea să se autodepășească!

Să se elibereze!

Să progreseze!

Să se emancipeze!

E țelul suprem al larvei, explicația îndelungii sale hibernări. Suportă povara amorțirii iluminată de bucuria metamorfozei.

— Am să devin odată și odată fluture...

Ah... ce-o să se întîmple cînd o să devină ea odată și odată fluture...

Larva care n-a mai găsit nici un loc în camioanele germane ce fugeau disperate spre Apus își pregătește cu dibăcie clipa în care-și va lua zborul spre înălțimile crimei. Dacă taxatorul e prost crescut, larva, generoasă, se pregătește să generalizeze, să-ți explice dînsa cauzele lipsei de manieră: „Uite ce înseamnă comunismul!" Iubește orice i-ar putea ajuta evoluția, orice ar putea s-o preschimbe în fluture. Dacă o întrebi unde vine cutare stradă, oftează cu nostalgie și-ți explică dulce:

— Ah... strada X... Fostă Benito Mussolini... Treci dumneata de Alimentara... Se oprește o clipă și adaugă conspirativ și complice: știi dumneata unde era înainte Frații Caraiman, și mergi mai departe pe Florilor, acolo unde era pe vremuri fabrica de săpun a lui Caianopol.

Larva proclamă discret uitarea. Il obligă pe chelner să uite umilința și șomajul și să țină bine minte, de dimineață pînă-n noapte, bacșișul. Caută să convingă că la Auschwitz nu era chiar așa rău, desigur în anumite cazuri unii oameni piereau, dar existau mulți ofițeri hitleriști care cîntau frumos Chopin și vorbeau o franțuzească impecabilă.

— Domnule... parcă s-ar fi născut la Paris!

Despre trecut cultivă nostalgia vagă:

— Ah, domnule, și femeile parcă erau mai apetisante... Știau să atragă un bărbat...

Despre prezent cultivă critica concretă:

— Ce ambalaj prost se face acum, domnule...

Altfel, în vremuri calme, larva se aciuiază în cîmpul muncii, semnează condica la șapte dimineața și merge în excursie prin C.C.S.

Larva scrie la gazeta de perete.

Larva se ridică la ședințe și pune punctul pe i.

Larva dă mîna cu toată lumea ca să pară populară.

O zi întreagă și-a scotocit autobiografia ca să facă rost de-o rudă săracă cu idei socialiste.

De curînd larva se trezise la viață. Mirosul sîngelui a înviorat-o, i-a dat aripi. Cînd a auzit că bandele împușcă în Ungaria larva a deschis un ochi. Cînd a auzit că oamenii sînt spînzurați de felinare i-a deschis înviorată pe amîndoi. Cînd a auzit că Horthy a plecat spre Budapesta să-și ia în primire locul de dictator s-a pomenit cu două frumoase perechi de aripioare.

Larva s-a și gîndit ce vesel ar fi să-și arunce în stradă chiriașii din blocul naționalizat. Vorbea cu domnule, își amintea rudele apropiate din America și Canada.

Larva ar fi dorit să reînvie un partid „istoric", un program, un ziar.

— Ai auzit domnule, la Budapesta... De felinare domnule, de felinare...

Aripioarele căpătate s-au dovedit plăpînde brusc. Larva ar fi dorit să-și ia zborul, dar nu avea curajul să zboare. După două bătăi din aripi ar fi fost strivită.

Cînd bandele din Ungaria au fost înfrînte, din spirit de conservare fluturele s-a preschimbat din proprie inițiativă în larvă. Semnează iarăși condica la șapte dimineața, dar dorește din adîncul inimii să zboare.

Cu larvele care au apucat să se

(Continuare în pag. 2-a)

Solidari cu tineretul democrat de pretutindeni

Adunarea închinată Zilei Mondiale a Tineretului și Săptămînii Internaționale a Studenților

Cu cîțiva ani în urmă, sub fierbințeala soarelui de august, am cunoscut la Festivalul Mondial al Tineretului de la București mai mulți tineri de pe diferite meridiane ale acestui glob. Fie că aceștia erau Pavca sau Kolea de pe pămînt sovietic, Sheila, Paul și Syd, de pe meleagurile Angliei, ori Irene, Marie și Pierre fii ai Franței luptătoare — toți, de-o potrivă, cîntau într-un singur glas, uniți prin același gînd și simțiri — cîntecul tineretului democrat. Răsunau calde, armonioase, impetuoase, cuvintele: „Acest cîntec tineretul va cînta... Acest cîntec glorios va triumfa..."

...Acest cîntec tineretul va cînta... Cuvintele se auzeau și aseară în sala de festivități a Palatului C.F.R., din Capitală.

Tineri muncitori, studenți și elevi, s-au adunat aici să sărbătorească Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților. Sala gătită sărbătorește — cu drapele și insigne ale F.M.T.D., U.I.S. și U.T.M. — apoi florile roze și rubinii ale mușcatelor, contrastau plăcut cu fundalul și sufitele de catifea albastră ce împodobeau scena unde era așezată masa prezidiului. Cînd s-au îndreptat spre tribună reprezentanții U.T.M., ai tineretului muncitor și studios din Capitală, un ropot de aplauze a răsunat în întreaga sală.

Cuvîntarea de deschidere a fost rostită de tovarășul Bejan Dumitru, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. București

A luat apoi cuvîntul tov. Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M. și președinte al comitetului de organizare a Asociațiilor studențești din R.P.R. El a spus printre altele:

„In fiecare an în luna noiembrie, tineretul democrat din lumea întreagă sărbătorește Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților.

La 10 noiembrie 1945, cîteva zile după crearea Organizației Națiunilor Unite, a luat ființă, prin voința reprezentanților a 30 milioane de tineri din 63 de țări, întruniți la Conferința Mondială a Tineretului care a avut loc la Londra, Federația Mondială a Tineretului Democrat. Crearea F.M.T.D. a răspuns dorinței fierbinți a tinerilor din lumea întreagă de a se uni în lupta pentru apărarea păcii, pentru întărirea prieteniei între popoare și pentru viitorul lor fericit.

In 1941 din inițiativa Consiliului Internațional al Studenților, s-a hotărît ca ziua de 17 noiembrie — zi în care în anul 1939 studenții antifasciști cehi au fost împușcați pentru că s-au ridicat împotriva samavolniciilor săvîrșite de fasciști și împotriva închiderii de către aceștia a universității din Praga — să devină sărbătoarea studențimii tuturor popoarelor care luptau împotriva fascismului. In 1946, după crearea U.I.S. această zi a fost transformată în Săptămîna Internațională a Studenților ce se desfășoară de la 10—17 noiembrie. An de an, Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților, constituie momente importante pentru trecerea în revistă a principalelor realizări ale tineretului lumii și studenților în lupta pentru pace și un viitor mai bun".

Mai departe vorbitorul a subliniat:

„Prin activitatea lor F.M.T.D. și U.I.S. și-au cîștigat popularitate și și-au întărit prestigiul în masele de tineri din întreaga lume. La cea de a 11-a aniversare, F.M.T.D. cuprinde în rîndurile sale 85 de milioane de tineri din 97 de țări".

In continuare tov. I. Iliescu a spus:

„Sărbătorirea Zilei Mondiale a Tineretului și a Săptămînii Internaționale a Studenților în acest an, are loc în condiții cu totul deosebite. In timp ce forțele păcii se străduiesc să rezolve diferendele internaționale pe calea tratativelor pașnice, anumite cercuri reacționare din occident agravează în mod intenționat relațiile între state și încearcă să dezlănțuie un nou război mondial.

O dovadă a intențiilor acestor cercuri, o reprezintă agresiunea imperialistă împotriva Egiptului. Anglia și Franța folosindu-se de unealta lor Israelul, au atacat mișelește cu forțe armate Egiptul, unul din statele pașnice care și-a cucerit de curînd independența de stat și care nu dispune de mijloace suficiente de apărare. Tineretul și studenții patriei noastre își alătură protestul lor hotărît — milioanelor de tineri din lumea întreagă, împotriva agresiunii imperialiste asupra Egiptului și condamnă atacul perfid și intervenția mîrșavă a Angliei și Franței. Tineretul din R.P.R. asigură tineretul egiptean că este alături de el în lupta sa dreaptă împotriva imperialismului pentru libertate și independență națională".

După aceea vorbitorul a spus:

„Cu adîncă indignare și durere am urmărit cu toții zilele acestea evenimentele petrecute în R. P. Ungară. Alături de întregul popor, tineretul patriei noastre a avut permanent convingerea că forțele progresiste din Ungaria, în frunte cu clasa muncitoare, vor zdrobi contrarevoluția și vor apăra cuceririle revoluționare ale poporului maghiar. După cum este cunoscut, bandele contrarevoluționare au fost învinse și zdrobite datorită forțelor socialiste ale țării, ajutate de trupele sovietice, la cererea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc. Victoria repurtată de oamenii muncii unguri împotriva reacțiunii a arătat limpede ce răspuns pot primi orice încercări asemănătoare puse la cale de către cercurile monopoliste occidentale".

Vorbitorul a subliniat:

Iată de ce anul acesta aniversarea Zilei Mondiale a Tineretului și a Săptămînii Internaționale a Studenților este sărbătorită mai mult ca oricînd sub semnul dezvoltării colaborării tuturor forțelor naționale și internaționale ale tineretului în activitatea comună dusă în folosul tinerilor din lumea întreagă pentru apărarea păcii.

Tov. I. Iliescu a continuat:

„Tineretul din patria noastră educat în spiritul internaționalismului proletar de către Partidul Muncitoresc Romîn, sprijină cu hotărîre ideea colaborării internaționale între organizațiile de tineret. Organizația noastră dezvoltă legăturile prietenești cu gloriosul tineret sovietic, prietenul cel mai apropiat al tinerei generații din Romînia democrat-populară. In ultimii ani, U.T.M. a întreprins diferite acțiuni pentru dezvoltarea colaborării cu cele mai diferite organizații ale tinerilor și studenților din toate țările. Tineretul țării noastre se pregătește de pe acum, alături de tinerii din lumea întreagă, pentru a întîmpina cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova".

După aceea vorbitorul a subliniat:

Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților sînt sărbătorite de tineretul patriei noastre, sub semnul luptei pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, pentru realizarea și depășirea planului de producție

Un aspect din timpul adunării.
In medalion: tov. I. Iliescu rostindu-și cuvîntarea.

(Continuare în pag. 3-a)

Calm și siguranță în viitor

Însemnări din Moscova

Prima impresie a sosirii în Uniunea Sovietică, de a fi acasă, am făcut-o la Kiev, în vara care a trecut. Nu era numai o evidentă schimbare de peisaj — printre altele, Kievul e încîntător — ci și de atmosferă în viața de fiecare zi. M-a bucurat politețea de loc forțată, fără urme de stridențe, înțelegerea și sprijinul imediat — calități ce mi se par proprii oamenilor sovietici. Liniștea și calmul, care mai apoi m-au impresionat atît de mult și încă îmi stăruie în minte, mi s-au relevat tot din primele momente. Mă aflam, împreună cu alți concetățeni, în restaurantul aeroportului și am fost surprins că în ciuda unui permanent du-te-vino, se păstra o liniște specifică sălilor de lectură. Cînd un tînăr — după ținuta și înfățișarea părea venit dintr-un sat ucrainean, — a trîntit bagajul cu zgomot, apoi s-a adresat șofei pe un ton nu tocmai politicos, toți l-au privit cu mustrare. El a înțeles imediat și zîmbind stingherit — poate că astfel își cerea scuze — s-a așezat la masă.

Pe fila unui carnet de reporter păstrez prima însemnare făcută la Moscova: „Aici claxonatul e interzis. Contravenienții..." Șoferul mărturisea că e tentat mereu să sune (măsura aceasta fusese luată în urmă cu abia două, trei zile) dar, arătîndu-ne convoaiele de mașini ce străbăteau orașul, a adăugat: Moscova e un oraș calm — nu are nimic din isteria marilor centre occidentale — și nu trebuie să-i tulburăm calmul... Acest calm al Moscovei te stăpînește de la început, îți dă o senzație plăcută, anulînd parcă încordarea, surescitarea proprie marilor orașe. Străbătînd Moscova am avut impresia că mă aflu într-un laborator imens (printre altele, curățenia orașului îndreptățește această impresie) în care toți lucrează cu maximă seriozitate și încredere. E aici o atmosferă prielnică muncii creatoare — și peste tot simți pulsul vieții, de un dinamism molipsitor.

Mi s-a povestit adesea că moscoviții citesc foarte mult — chiar în metrou, în parcuri etc. Din relatările altora, faptul nu te izbește în mod deosebit, dar acolo, în urma unei călătorii cu metroul de pildă, rămîi într-adevăr surprins. În metrou, am nimerit la un moment dat în fața unui escalator care transporta cîteva sute de pasageri — unii urcau, alții coborau. Celor mai mulți nu le puteai vedea fața, fiindcă erau aplecați asupra paginilor. Se arătau atît de concentrați, încît părea că nimic nu-i deranjează și, părăsind escalatorul, își vedeau mai departe de drum, cu cartea în mînă. Librăriile sînt în permanență pline de cumpărători, bibliotecile pline.

Peste tot, la Moscova mi s-a dezvăluit amabilitatea oamenilor sovietici. Într-o seară, împreună cu un alt tovarăș, am pornit în căutarea unei cunoștințe care locuia pe o stradă oarecum lăturalnică și — ceea ce era aproape inevitabil — ne-am rătăcit. Într-o rusească aproximativă am cerut îndrumări unui milițian care, după toate aparențele, își terminase serviciul și se întorcea acasă. A priceput îndată situația noastră și s-a oferit să ne conducă, deși nici el nu știa unde se află strada cu pricina. Am pornit — cîteva stații cu metroul, apoi pe jos — dar fără rezultat. Oricum, nu ne simțeam tocmai bine că am deranjat un om și, după ce i-am mulțumit, i-am cerut scuze, am vrut să plecăm mai departe — ce-o fi, o fi! El ne-a asigurat că nu-i nevoie de scuze. „Apoi bine, dar o să rătăciți toată noaptea. Nu se poate". Ne-a condus în continuare — i se părea firesc s-o facă — pînă cînd, cu chiu, cu vai, am găsit strada.

Am stat de vorbă cu mulți turiști romîni care au vizitat Moscova, fiecare avînd impresiile lui. Unul a fost fascinat de Expoziția Unională, altul de Universitatea „Lomonosov" — am întîlnit și un nepman căruia i-a rămas gîndul la cizmele lui Petru cel Mare. Cei mai mulți însă au fost pătrunși de liniștea, calmul și siguranța în viitor a oamenilor sovietici, de pasiunea cu care își înfrumusețează munca și viața.

NICOLAE ȚIC

Cinema

„CAZUL Rumeanțev"

Dacă ar trebui să răspund întrebării pentru ce mi-a plăcut filmul „Cazul Rumeanțev" m-aș opri în primul rînd asupra multitudinii de portrete omenești care se dezvăluie în film. Este aproape cu neputință să te gîndești la film, fără ca să nu-ți revină în minte Sașa Rumeanțev, ori colonelul Afanasiev, ori Korolkov, șeful garajului ș.a., fiecare dintre ei reprezentînd un tip uman cu o individualitate distinctă, cu o anume poziție față de viață.

Din întreaga desfășurare a filmului, apare evidentă preocuparea realizatorilor I. Gherman și I. Heifiț — acesta din urmă e regizorul filmului — de a pune în lumină, spre judecata marii mase a spectatorilor, atitudinea diferiților oameni față de munca lor, față de colectivitate, față de societatea sovietică.

„Un om cinstit este acuzat de furt." Și evenimentele declanșate de acest fapt reliefează pregnant personalitatea eroilor filmului. Un căpitan de miliție gata să vadă în fiecare om un delicvent, fără a mai cerceta cu obiectivitate fiecare caz; un „prieten" care, pentru a-și pune în afară de orice bănuială „dosarul curățel", este dispus să-și trădeze tovarășul de muncă; un șef de autobază implicat într-o serie de escrocherii care se bate cu pumnul în piept declamînd lozinci despre cinste și integritate morală etc. Este edificatoare scena din biroul căpitanului cînd Korolkov e chemat să dea declarații în legătură cu itinerariul fixat lui Sașa Rumeanțev. Aparatul de filmat trece de la explozia de debit verbal și gesticulație, de la „expresiva" indignare a lui Korolkov (excelent interpretat de cunoscutul actor N. Kriucikov) la figura de om obtuz, mărginit, lipsită parcă de viață a căpitanului, pentru ca apoi să ne lase să întrevedem din liniștea aparentă a colonelului Afanasiev cît de puțin bază pune el pe această perorație. Trei personaje creionate rapid, într-un singur episod scurt.

Dar ceea ce precumpănește în societatea sovietică, ceea ce este nucleul filmului este adevărul, dreptatea, cinstea. Și acest lucru reiese din atitudinea colectivului de șoferi care nu șovăie să meargă la miliție pentru a-și apăra prietenul aflat în încurcătură, din grija cu care colonelul Afanasiev cercetează cazul. Alături de aceștia, siguranța și căldura umană a colonelului Afanasiev (interpretat de S. Lukianov) în toate acțiunile sale, încît spectatorul îl urmărește cu încredere, sigur fiind că omenia sa trebuie pînă la sfîrșit să pună în lumină adevărul.

O scenă din film

Vă veți întreba poate de ce l-am lăsat la urmă tocmai pe eroul principal al filmului, pe Sașa Rumeanțev. Portretul cinematografic al acestui tînăr, drăguț și sincer, victimă a urzelilor unor escroci versați, merită o atenție deosebită, deoarece constituie o figură nouă și interesantă. De la primele secvențe e evident că autorii filmului îl învăluie pe șoferul Rumeanțev cu înțelegere. Din gîndurile cu care o privește pe cea care îi devine logodnică, din privirea lui puțin șmecheră, puțin duioasă înțelegem afecțiunea pe care o inspiră. Mai departe, în desfășurarea filmului se cunoaște acest tînăr liric, însă îndrăgostit — așa cum apare în scenele de la spital — ori cumsecade și reținut — așa cum îl vedem în casa prietenului său, cînd repară jucăriile fiului adoptiv al acestuia — o gamă întreagă de sentimente redate cu expresivitate și talent de tînărul actor A. Batalov.

Filmul „Cazul Rumeanțev" dă satisfacție spectatorului pentru bogăția de caractere pe care le prezintă, pentru acțiunea interesantă și palpitantă pe care o înfățișează.

A. S.

Larvele vor să devină fluturi

(Urmare din pag. 1-a)

mai agațe de scara camioanelor germane lucrurile stau puțin mai altfel. În felul lor trăiesc și ele o dramă. Peste hotare au devenit fluturi dar n-au pe cine spînzura, fiindcă dorința lor patriotică e să spînzure acolo, pe pămîntul unde s-au născut și au văzut lumina zilei.. Pe pămîntul unde s-au născut și au văzut lumina zilei nu pot să se reîntoarcă în calitate de fluturi, așa că tot larve se cheamă că sînt.

Dorința de „eliberare" a Romîniei devine foarte acută la ora cînd localurile de noapte se închid. Pînă atunci larva se ocupă de femei, romanțe și bea pînă cade sub masă. Viața unei larve — ce-i drept, de larvă — nu poate fi compusă numai din romanțe și ochi dulci. După 10 ore de beție, vrînd să se înnobileze retrospectiv — în timp ce patronul e dus să facă rost de dame — larva propune brusc ca lumea să se ridice în picioare și să cînte „trăiască regele". Obiectivul a fost atins: a mîncat, a băut și are și un scop în viață.

Cînd vine clipa tragică a notei de plată, larvele intră în panică. Șeful de cuib le amintește însă că au un ideal în viață, că suferă pentru o „idee". Buzunarele sînt goale, este semnul cel mai sigur că „trăiască regele" mai trebuie cîntat o dată.

— Nu uitați că Romînia trebuie eliberată..

Dau buzna la radio Europa liberă și ne eliberează. Au vorbit, ne-au eliberat, ne-au binecuvîntat și s-au luat bănuțul. Cînd dau iarăși de fundul buzunarelor, idealul se profilează din nou în toată măreția:

— Nu uitați că Romînia trebuie eliberată...

Dau fuga la „Vocea Americii", ne eliberează a doua oară și au cu ce achita nota de plată.

Dragostea de țară, de neam, de pămînt, nu sînt decît echivalenți financiari ai țuicilor și-ai ochilor dulci.

„Idealul" îi scoate din anonimat. Dau buzna la ideal ca borfașii peste o casă de bani.

Uneori aceste larve sînt la mare preț. Sînt înarmate ca să ne „elibereze" cu forța. Larvele știu să tragă cu pistolul. De-abia așteaptă să-și pună în valoare aptitudinile că doar nu sînt plătite numai ca să cînte romanțe și „trăiască regele".

Larvele ne amenință că se întorc.

Proastă propagandă pentru idealurile verzi! Anunțîndu-și reîntoarcerea s-au și compromis. Dacă o larvă spune că se întoarce înseamnă că odată cu ea vrea să aducă și crima, și șomajul, și aroganța, și exploatarea, și singele amestecat cu lacrimi negre. Odată cu ea larva vrea să aducă și teroarea, și abatoarele de oameni, și atotputernicia samavolniciei. De aceste larve dornice de asemenea călătorii o să le prisosească tot sfatul unui om de spirit: „Mai stați nene și pe acasă". Părăsirea domiciliului pe o asemenea vreme implică riscuri mari. Larvele presimt teme că în fluturi ar putea să aibă prilejul de a auzi refrenul:

Fluturaș nu mai ai aripioare...

În Ungaria larvele au căpătat aripioare. Acum aripile le sînt tăiate. Larvele ucideau și spînzurau oameni nevinovați. Horthy se și pregătea să-și ocupe locul. Acopereau cadavrele cu cuvinte mari despre popor și eliberare. Frazele nu învăluiau cu deosebire trupurile însîngerate și dincolo de cuvinte apărea fascismul. Obiceiul nu e nou. La poarta Auschwitz-ului se afla inscripția: „Arbeit macht Frei" („Munca aduce libertate"). Treceai de cuvîntul „libertate" și ajungeai la crematoriul de oameni. Treceai de cuvîntul „libertate" și ajungeai în celule unde fasciștii au preschimbat în pericol de distrugere pentru fasciștii dornici de salubritate.

La Paris cîteva larve au căpătat aripioare. Au atacat sălbatic sediul Partidului Comunist Francez, au devastat redacția ziarului „L'Humanité". Imediat tipografii francezi și-au expus punctul de vedere asupra asaltului larvelor verzi: au declarat grevă și larvele n-au mai citit dimineața, la cafeaua cu lapte, „Figaro" sau „Le Monde".

Larvele de pe toate meridianele se înțeleg între ele. Tot ce e larvă se iubește și se stimează. Tot ce-i verde s-a uscat.. s-a resemnat. Cînd în Ungaria forțele contrarevoluționare au fost zdrobite, fluturii de la Bonn au declarat că e zi de doliu.

Larvele sînt larve.

Dar nu vor să rămînă larve.

Larvele vor să se preschimbe în fluturi.

Fluturii se nasc din larve.

Ca să nu se preschimbe în fluturi, există o soluție eficace: stîrpirea larvelor înainte de metamorfoză.

Oamenii cinstiți de pe toate meridianele sînt hotărîți să împiedice sinistra metamorfoză.

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
domnului dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Mișcat de amabilul mesaj în care subliniați importanța unor legături prietenești între cele două popoare ale noastre, pe care ați binevoit să mi-l transmiteți cu prilejul primei aniversări a proclamării neutralității permanente a Austriei, vă rog, domnule Președinte, să primiți mulțumirile mele cele mai vii, precum și cele mai sincere urări pentru prosperitatea poporului romîn.

THEODOR KÖRNER,
Președinte Federal

„SINTEM CONVINȘI
că poporul muncitor ungar va triumfa, iar forțele întunecate ale contrarevoluției vor fi definitiv nimicite"

Declarația Consiliului științific lărgit al Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș

Duminică 4 noiembrie a avut loc la Tg. Mureș o ședință a Consiliului științific lărgit al Institutului Medico-Farmaceutic în legătură cu situația din Ungaria. Participanții la ședință au adoptat în unanimitate următoarea declarație:

Consiliul științific lărgit al Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș a urmărit cu mare îngrijorare evenimentele tragice care se desfășoară de aproape două săptămîni în R. P. Ungară frățească. Noi, medicii, nu putem avea nimic comun cu huliganii reînviați ai „Ungariei magnaților" și cu cei care-i finanțează și îi ațîță, cu acei care vor să refacă pe temelia cărților arse pe rug și a cadavrelor omenești orînduirea burghezo-moșierească apusă pentru totdeauna. În interesul scopurilor sale, contrarevoluția fascistă s-a grăbit să reînvie lozincile instigatoare naționaliste și șovine din trecut.

Profesorii Institutului nostru, care în marea lor majoritate au trăit amărăciunile „destinului de minoritari" ale trecutei orînduiri burghezo-moșierești, știu din proprie experiență că orbirea șovină, „izolarea națională" nu pot aduce decît asuprire și mizerie; ei știu că naționalismul urmărește să dezbine pe muncitorii, țăranii și intelectualii care luptă pentru viitorul socialist. Însăși existența institutului nostru, continua sa ridicare, fiecare succes al său constituie noi victorii ale dezvoltării noastre socialiste.

Activitatea depusă de noi în ultimii 12 ani, lupta noastră comună dusă cot la cot cu poporul romîn și cu celelalte naționalități din țara noastră, s-a desfășurat în cadrul marii comunități a țărilor socialiste. Munca noastră constructivă se desfășoară alături de Uniunea Sovietică și cu ajutorul Uniunii Sovietice. Știm că fără ajutorul fratelui nostru mai mare — poporul sovietic — sau împotriva lui, socialismul nu poate fi construit. Această credință a noastră este de nezdruncinat.

Evenimentele din Ungaria dovedesc că dușmanii socialismului și ai păcii n-au renunțat la planurile lor criminale dar ele ne arată în mod limpede și faptul că demagogia lozincilor naționaliste nu poate înșela decît vremelnic masele de muncitori, țărani și tineri de bună credință. Adresăm un apel medicilor și întregii intelectualități din R. P. Ungară — se spune în continuare în declarație — chemîndu-i să sprijine cu întreaga lor credință, cu inima și cu mintea, cu mîna lor tămăduitoare, cauza proletariatului. Alături de ei este întreaga lume socialistă. Alături de ei este opinia publică, simpatia plină de grijă și dragoste caldă, profund umană, a forțelor progresiste de pe toată suprafața pămîntului.

Consiliul științific al Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș ia atitudine alături de cauza poporului muncitor ungar și își exprimă adînca sa solidaritate față de acesta.

Sîntem conștienți de ceea ce datorăm partidului și guvernului nostru. În ultimele săptămîni s-a constituit la Tg. Mureș filiala Academiei R.P.R. Institutul nostru a primit un ajutor substanțial în echipament științific. Acest ajutor eficace primit din partea partidului și a guvernului este încă o dovadă a consecvenței politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru.

Noi, corpul didactic al Institutului, ne angajăm în fața partidului și a guvernului să îmbunătățim educația și disciplina socialistă a tineretului nostru. Tineretul nostru universitar trebuie să fie pătruns de spiritul măreț al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Noi, medicii maghiari din Consiliul științific al Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș ne strîngem cu toții în jurul Comitetului Central al partidului nostru, în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, și în jurul guvernului Republicii Populare Romîne, în frunte cu tov. Chivu Stoica.

Sîntem convinși că poporul muncitor maghiar va triumfa, iar forțele întunecate ale contrarevoluției vor fi definitiv nimicite. Cauza noastră — cauza socialismului — este de neînvins.

Dr. Andrásofszky Tibor, dr. Ander Zoltán, dr. Antalffy Andras, dr. Balogh László, Barabás Béla, dr. Boer László, dr. Csögör Lajos, dr. Doczy Pál, dr. Eperjessy Anna, dr. Foszt Lajos, dr. Fugulyán Mózes Magda, dr. Gross Frigyes, dr. Hermann Jenö, dr. Horváth Endre, dr. Horváth Miklós, dr. Kelemen László, dr. Kiss Arpád, dr. Kopp Elemér, dr. Kovács Endre, dr. Kolumbán Jozsef, dr. Mátyás Mátyás, acad. dr. Miskolczi Deszö, dr. Maros Tibor, Moldovan Ioan, dr. Martonffy László, dr. Málnási Géza, dr. Puskás György, Páll Gyula, dr. Pápai Zoltán, dr. Rácz Gábor, dr. Rozenfeld Tibor, dr. Spielmann József, dr. Soos Pál, dr. Săbădeanu Vasile, dr. Steimatz József, dr. Szerémy Margit, dr. Szentkirály István, dr. Székely Károly, dr. Szentpétery József, dr. Száva János, dr. Török Ferenc, dr. Ujvári Imre.

Tg. Mureș, 4 noiembrie 1956.

Săptămîna Internațională a Studenților

DIN LUPTA PENTRU PACE A STUDENȚILOR JAPONEZI

Articol scris pentru „Scînteia tineretului", de

Ichiro Ono
membru în secretariatul Federației pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești

Studenții japonezi nu pot uita grozăviile trăite în zilele negre ale celui de-al doilea război mondial. Casele multora dintre ei au fost arse pînă la temelii în urma bombardamentelor, părinții, frații, rudele lor au fost ucise atît pe front cît și acasă. Un mare număr de studenți au fost mobilizați și au murit în crunte bătălii departe de patria dragă. Iată de ce studenții japonezi vor pace. Iată de ce tragica imagine a bombardamentului atomic de la Hiroșima și Nagasaki nu va dispare niciodată din amintirea lor. Studenții japonezi vor pace pentru că ei nu pot să nu-și dea seama ce efecte nefaste are politica de reînarmare dusă de guvern, asupra vieții și așa extrem de grele a studenților. Studenții japonezi vor pace pentru că la fel ca și colegii lor din alte țări doresc fierbinte să învețe în liniște, să se pregătească pentru importantele sarcini de construcție pașnică ce revin intelectualilor în societate.

Iată deci cîteva din motivele pentru care mișcarea studențească din Japonia de după război s-a organizat sub lozincile „Împotriva războiului" și „Împotriva reînarmării". În jurul acestor lozinci Federația pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești și Uniunea națională a studenților din Japonia unește 180.000 studenți. Pe lîngă aceasta „Wadatsumikai" (Asociație în memoria studenților japonezi uciși în războaie), care a luat ființă în urmă cu cîțiva ani, mobilizează studenții în acțiunile pentru apărarea păcii, fiind, totodată, sîmburele mișcării studențești îndreptate împotriva reînarmării țării și recrutării de carne de tun.

Încă în primii ani ai perioadei postbelice lupta studenților pentru pace s-a desfășurat pe scară largă în întreaga țară. Așa numitul „incident al împăratului" poate fi considerat ca unul din exemplele cele mai izbitoare ale luptelor hotărîte duse de studenții japonezi împotriva războiului și a militarizării. Incidentul s-a petrecut la universitatea Kyoto în noiembrie 1951, pe cînd împăratul vizita orașul și universitatea „Dogakukai". Autonomia studențească [1]) a universității, care e una din cele mai importante organizații membre ale Federației pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești, hotărîse să-i prezinte împăratului un chestionar public, cerîndu-i părerea în legătură cu răspunderea pe care o poartă pentru război, pentru tratatul de la San Francisco, pentru reînarmarea Japoniei etc. Autoritățile universitare au refuzat însă studenților permisiunea de a înmîna împăratului chestionarul. Atunci cei 3000 de studenți adunați la intrarea în universitate au ridicat o pancartă uriașă pe care au scris: „Colegii noștri mai în vîrstă au fost uciși pe cîmpul de bătaie de mîna împăratului care în acea vreme era un „zeu". Studenții așteptau calmi și liniștiți, dar auzind intonîndu-se Kimigayo (imnul național al Japoniei militariste), transmis pe neașteptate prin difuzorul unei mașini, ei au izbucnit spontan într-un uriaș cor, cîntînd cîntecul păcii, cîntecul iubit de studenții din întreaga țară.

Autoritățile universitare au eliminat din facultăți pe conducătorii studențimii și au interzis activitatea Autonomiei studențești, dar aceasta nu a putut opri lupta studenților. Incidentul a avut un larg ecou în rîndurile studenților și ale opiniei publice din întreaga țară. În acele zile au fost difuzate peste 100.000 de exemplare ale broșurii întocmite de Autonomia studențească, cuprinzînd descrierea incidentului.

Curînd după îngrozitorul accident al pescarilor japonezi din Pacific, atinși de radiațiile exploziei americane experimentale cu bomba cu hidrogen, lupta studenților împotriva acestor experiențe odioase a căpătat un caracter și mai larg. Incidentul cu pescarii a stîrnit și mai mult mînia poporului împotriva imperialiștilor americani care fac experiențe cu bombe atomice și cu hidrogen. Studenții s-au aflat în primele rînduri ale luptei populare. În mai 1954 a avut loc la Tokio, sub auspiciile Federației pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești, a lui „Wadatsumikai", a Federației studențești U.N.E.S.C.O. din Japonia, a secției studențești a Asociației tinerilor creștini, a secției studențești a Asociației tinerelor fete, a Federației studenților budiști, a Uniunii pe întreaga Japonie a presei studențești etc., prima conferință a studenților pentru pace din întreaga Japonie. Peste 1.500 de reprezentanți ai studenților din circa 120 universități și colegii din toată țara au luat parte la conferință, au discutat și adoptat hotărîri în privința luptei lor comune pentru pace, împotriva armelor atomice. Conferința a dovedit că unitatea studenților în lupta pentru pace este posibilă, indiferent de deosebirile în concepțiile politice, religioase sau filozofice.

Studenții au luat parte la campania împotriva experimentării bombelor atomice și cu hidrogen, au participat la diferite activități, ca organizarea de expoziții și mitinguri despre pericolul armelor atomice, difuzarea broșurilor și fotomontajelor despre pericolul armelor atomice, desfășurarea cercetărilor medicale și științifice în legătură cu efectele acestor bombe, strîngerea semnăturilor pentru interzicerea experimentării armelor atomice, sprijinirea activității de ajutorare a victimelor de la Hiroșima și Nagasaki etc. Studenții au lucrat în strînsă colaborare cu profesorii și oamenii de știință, iar campania împotriva armelor atomice a atins punctul culminant în cursul vacanței de vară, cînd s-au înapoiat în orașele și satele lor organizînd diferite activități și manifestări împreună cu concetățenii lor. Astfel, în vara anului 1955 studenții din Kyoto au confecționat cîteva sute de afișe și pancarte pentru expozițiile care arătau marele pericol al bombei atomice și le-au difuzat în numeroase orașe și sate din Japonia răsăriteană. De asemenea ei au răspîndit circa 20.000 exemplare de broșuri, afișe, fotografii etc. și au strîns aproape 100.000 semnături. Este demn de menționat că studenții au organizat aceste activități în orașele și satele lor de baștină, laolaltă cu sindicatele, consiliile orășenești sau sătești și că aceste expoziții și mitinguri s-au bucurat de un mare succes în rîndurile populației.

Aici trebuie menționată și mișcarea corală „Glasul Japoniei care cîntă", mișcare care a început acum cîțiva ani, a cuprins un mare număr de persoane, în special din rîndurile tineretului și studenților, contribuind în largă măsură la întărirea luptei poporului japonez pentru pace, împotriva războiului.

Totodată studenții japonezi au trimis studenților din diferite țări apeluri, cerîndu-le să ia parte la lupta pentru interzicerea armelor atomice. Apelul secției studențești a Asociației tinerelor fete a primit un cald răspuns din partea Asociației studenților creștini din S.U.A. Federația pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești a adresat de asemenea o cerere Uniunii Internaționale a Studenților, chemînd-o să organizeze lupta studenților pe scară mondială împotriva armelor atomice, cerere discutată și aprobată la ședința comitetului executiv al U.I.S. din martie 1955.

Aceste activități ale studenților japonezi au jucat un rol important în lupta poporului împotriva bombelor atomice și cu hidrogen în cadrul căreia s-au strîns peste 32 milioane semnături pînă la 6 august 1955 cînd se comemorau 10 ani de la bombardamentul atomic asupra Hiroșimei.

Studenții japonezi sărbătoresc în fiecare an ziua de 1 decembrie în memoria acelor studenți chemați pe front în această zi în timpul războiului. Anul trecut în decembrie s-a organizat Luna împotriva războiului, cu prilejul căreia Autonomiile studențești și-au reînnoit angajamentul luat de a lupta împotriva războiului și a reînarmării.

Sub presiunea ocupației americane, remilitarizarea Japoniei decurge într-un ritm rapid, împotriva voinței poporului și contrar constituției japoneze care nu admite menținerea de forțe armate. A fost inițiată înființarea și extinderea bazelor militare americane, cît și aducerea de bombardiere atomice americane, nesocotindu-se astfel glasurile potrivnice ale unor largi pături ale populației.

În asemenea condiții, lupta studenților japonezi nu se poate desfășura fără numeroase dificultăți și represiuni. Studenții care participă activ la lupta pentru pace sînt adesea numiți „roșii" și această etichetă îi pune într-o situație foarte dezavantajoasă atunci cînd este vorba să-și găsească un loc de muncă, după terminarea studiilor. Represiunile împotriva organizațiilor studențești sînt crunte. Cu toate acestea studenții japonezi își măresc eforturile împotriva acestor dificultăți.

Studenții japonezi își dau seama că promovarea colaborării și prieteniei internaționale va ajuta mult luptei pentru pace și de aceea ei năzuiesc spre o și mai strînsă cooperare și unitate în cadrul mișcării studențești internaționale.

[1]) *Autonomia studențească este organul studențesc din care fac parte toți studenții universității sau colegiului respectiv.*

Cuvîntul corespondenților

Peste 25.000 uniforme școlare

Mă aflam, acum cîteva zile, într-un magazin de pe Lipscani pentru mici cumpărături. Vizitînd magazinul, am rămas surprinsă de afluența tinerelor eleve la raionul uniformelor școlare. M-am apropiat de o elevă care tocmai proba o astfel de uniformă. Profitînd de acest prilej, am intrat în vorbă cu ea despre model, despre calitatea materialului cît și despre unele amănunte de gust în ce privește îmbrăcămintea. Mi-a folosit mult aceasta, pentru că am aflat lucruri interesante nu numai de la tînăra elevă dar și de la responsabila raionului. Eu lucrez la controlul calității la fabrica de confecțiuni „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală, unde se lucrează uniformele școlare.

Îndată ce a apărut hotărîrea Ministerului Învățămîntului cu privire la introducerea uniformelor școlare în învățămîntul elementar și mediu, la fabrica noastră au sosit numeroase comenzi privind confecționarea de uniforme. Ne-a bucurat mult acest lucru, pentru că era ceva nou pentru munca lucrătoarelor și, mai ales, pentru sectorul 6, sectorul tineretului. Trebuie să mărturisesc că tinerele lucrătoare, proaspete absolvente ale cursurilor profesionale de croitorie sînt foarte harnice. Ele confecționează zilnic pentru cei mici 240 de șorțulețe, la cele două benzi rulante special instalate. Datorită străduinței lucrătoarelor de la sectorul 6, — al tineretului — în lunile septembrie și octombrie au putut fi confecționate peste 25.000 uniforme școlare. Folosind metodele înaintate de lucru, tinerele Marghita Neagu, Elena Ciochină, Eugenia Dancău, Ana Nistor și altele, confecționează la fiecare 3—4 minute cîte o uniformă școlară. Prin mîna noastră au trecut peste 61.000 metri stofă, iar mașinile de cusut au consumat peste 2.500 km. ață.

Ne străduim necontenit ca uniformele școlare pe care le confecționăm să fie de calitate superioară, îngrijit lucrate și să placă tinerilor cumpărători, care să le poarte cu mîndrie.

Corespondent
MARIA RUSE

O problemă de aritmetică

Cîteva cifre pot da o imagine reală a participării tinerilor elevi de la școlile medii din orașul Deva la concursul „Iubiți cartea". Să presupunem că aceste cifre ar fi cuprinse într-o problemă care ar suna cam așa: „În orașul Deva sînt peste 800 de elevi. Înscriși la concursul „Iubiți cartea" sînt 50 și doar 5 elevi au primit insigne de „Prieten al cărții". Cum poate fi socotită activitatea comisiei orășenești a concursului? Dar activitatea, în acest domeniu, a comitetului orășenesc U.T.M., al cărui secretar e tovarășul Petre Nichita? Cam greu de rezolvat problema, deși răspunsul e cît se poate de simplu.

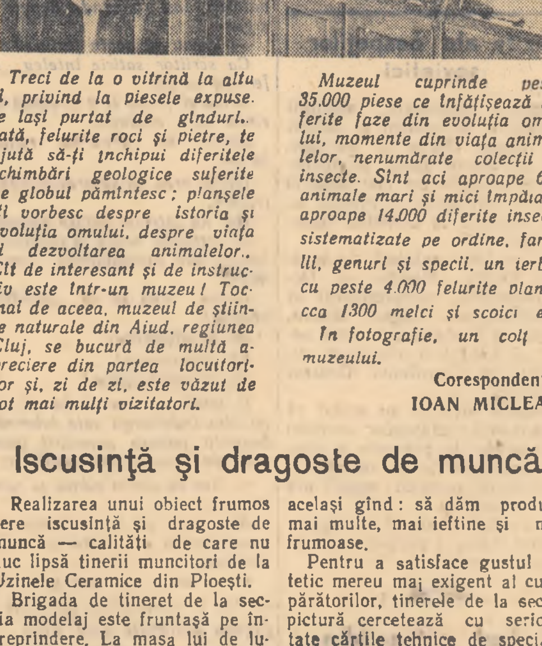
Tinerii consideră că felul defectuos în care a muncit comisia orășenească n-a antrenat pe cei mai mulți dintre ei la acest concurs, deși avea ca sarcină s-o facă. Dacă cei de la comitetul orășenesc U.T.M. își motivează inactivitatea prin unele „condiții obiective", tinerii elevi consideră pe drept cuvînt activitatea comitetului birocratică. Bibliotecile școlilor n-au fost înzestrate cu toate cărțile indicate în bibliografia concursului. În plus, nici un fel de activitate de agitație n-a fost întreprinsă în această privință. Deși sarcinile organizațiilor U.T.M. din școli erau îndreptate spre aceste activități, atitudinea unor secretari a fost de-a dreptul lipsită de spirit de răspundere.

Este de-a dreptul supărător că în rîndul elevilor din orașul Deva concursul „Iubiți cartea" nu s-a bucurat de o popularitate deosebită — așa cum de altfel se întîmplă în alte orașe ale regiunii Hunedoara. Acestea se datoresc și secției de învățămînt a sfatului popular orășenesc Deva. Puținele îmbunătățiri care s-au adus pînă în prezent în ce privește activizarea comisiilor de concurs nu pot satisface pe deplin cerințele tinerilor elevi de a participa în număr cît mai mare la concursul „Iubiți cartea".

Setea de lectură, pasiunea de a afla cunoștințe noi din minunatele cărți care sînt cuprinse în acest concurs, fac ca tinerii să ceară comitetului orășenesc U.T.M. o mai bogată și rodnică activitate în această direcție.

Corespondent
ION NISTOR

Muzeul de științe naturale din Aiud

Treci de la o vitrină la alta, și, privind la piesele expuse, îți lași purtat de gînduri. Iată, felurite roci și pietre, te ajută să-ți închipui diferitele schimbări geologice suferite de globul pămîntesc; plantele îți vorbesc despre istoria și evoluția omului, despre viața și dezvoltarea animalelor. Cît de interesant și de instructiv este într-un muzeu! Tocmai de aceea, muzeul de științe naturale din Aiud, regiunea Cluj, se bucură de multă apreciere din partea locuitorilor și, zi de zi, este văzut de tot mai mulți vizitatori.

Muzeul cuprinde peste 35.000 piese ce înfățișează diferite faze din evoluția omului, momente din viața animalelor, nenumărate colecții de insecte. Sînt aci aproape 600 animale mari și mici împăiate, aproape 14.000 diferite insecte sistematizate pe ordine, familii, genuri și specii, un ierbar cu peste 4.000 felurite plante, cca 1300 melci și scoici etc.

În fotografie, un colț al muzeului.

Corespondent
IOAN MICLEA

Iscusință și dragoste de muncă

Realizarea unui obiect frumos cere iscusință și dragoste de muncă — calități de care nu duc lipsă tinerii muncitori de la Uzinele Ceramice din Ploești.

Brigada de tineret de la secția modelaj este fruntașă pe întreprindere. La masa lui de lucru, candidatul de partid Dumitru Babeș, responsabilul brigăzii, determina, cu ajutorul micrometrului, liniile de tăiere a unui nou model. De felul cum se modelează un obiect — spune el — depinde în mare măsură buna lui calitate.

Tinerii modelatori Lazăr Baba, Constantin Roman, Gh. Gheorghe, membri în brigada condusă de Dumitru Babeș, și-au manifestat prin diferite cuvinte același gînd: să dăm produse mai multe, mai ieftine și mai frumoase.

Pentru a satisface gustul estetic mereu mai exigent al cumpărătorilor, tinerele de la secția pictură cercetează cu seriozitate cărțile tehnice de specialitate precum și un izvor nesecat de inspirații: cusăturile și sculptura poporului. E o muncă migăloasă, care cere multă răbdare, însă în fața căreia utemistele nu se dau bătute.

La fel ca ele muncesc și strungărițele Ecaterina Stanciu și Victoria Rusu, polizatoarele M. Paraschiva și Eugenia Pușcaș, cît și multe alte tinere.

Corespondent
ION RIZOIU

Solidari cu tineretul democrat de pretutindeni

(Urmare din pag. 1-a)

pe primul an al celui de al II-lea cincinal.

Toate succesele obținute pînă acum de poporul și tineretul nostru pe calea transformării socialiste a patriei noastre se datoresc conducerii înțelepte a partidului nostru. Garanția succeselor noastre viitoare, garanția înlăturării tuturor greutăților care ne mai stau în cale și a construirii unui viitor luminos tineretului nostru constă în asigurarea conducerii de către partid a organizației noastre. Principiul conducerii de către partid este temelia întregii munci a organizației noastre, principiul călăuzitor în întreaga noastră activitate".

In încheiere tov. I. Iliescu a spus:

„Conștient de marile sarcini trasate de partid, tineretul nostru va lupta cu toată hotărîrea pentru îndeplinirea lor, avînd profunda convingere că nici un fel de uneltiri ale dușmanilor dinlăuntru sau dinafară nu vor putea întoarce poporul nostru muncitor condus de partid, din drumul victorios al măreței cauze a construirii socialismului în patria noastră scumpă — Republica Populară Romînă".

Participanții la adunare au trimis mesaje de salut F.M.T.D. și U.I.S.

Lîngă mine se găsea tînărul Mardare Paul, muncitor la Complexul C.F.R. Grivița Roșie, fruntaș în producție. Am discutat multe lucruri cu acesta. Am aflat că în cinstea zilei de 7 Noiembrie, el a depășit planul cu manometre pentru două locomotive și că în cinstea aceleiași zile, ca și a Zilei Mondiale a Tineretului, secția în care lucrează s-a angajat să termine planul pe noiembrie, pînă la 16 ale lunii.

Pe Ion Costică, student în anul VI la medicina generală l-am cunoscut încă în momentul în care căutam un loc în sală. De la el am aflat multe lucruri interesante. In vara aceasta am fost la un seminar internațional al studenților mediciniști, la Leningrad.

Acolo — mi-a spus el — am întîlnit prieteni unguri. Cu studenții maghiari am întreprins apoi aici la București, utile schimburi de experiență și sportive cu prilejul practicii profesionale. De-abia așteptăm să reluăm legăturile, temporar întrerupte de tragicele evenimente din Ungaria. Sîntem convinși că nimic nu ne va putea despărți de ei, pentru că ne unesc aceleași țeluri, iubim poporul și luptăm pentru același ideal al construirii socialismului.

La Leningrad — a mai spus el — am aflat de la studenții algerieni în ce mizerie se zbat. Studenții din Orientul Mijlociu, din țările arabe, sînt solidari în lupta lor. Ca medici, noi ne dăm nespus de bine seama cît de greu este să aperi sănătatea oamenilor, ce înseamnă să dezlănțui agresiunea împotriva unui popor pașnic, să-l bombardezi, să îngroși rîndul victimelor războiului. Agresorilor nu le pasă de acest lucru. De aceea, popoarele nu-i vor uita. Nu-i vom uita nici noi. Sîntem alături de poporul egiptean.

Da. A fost o adunare însuflețită, în care tinerii din patria noastră și-au afirmat o dată mai mult hotărîrea de a-și apăra dreptul la libertate, înfrățirea și prietenia cu tineretul democrat din lumea întreagă, pentru fericire, pentru pace.

I. M.

Mesajele tineretului din Capitală, adresate F. M. T. D. și U. I. S.

Către
Federația Mondială a Tineretului Democrat

Budapesta

Adunarea festivă a tineretului și studenților din București exprimînd sentimentele întregului tineret din Republica Populară Romînă, vă transmite cu prilejul Zilei Mondiale a Tineretului și celei de a XI-a aniversări a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, un călduros salut și își reafirmă prietenia sa sinceră și solidaritatea sa frățească cu tineretul iubitor de pace din lumea întreagă.

Tineretul Republicii Populare Romîne își exprimă încă odată hotărîrea de a sprijini din toate puterile sale lupta dreaptă a F.M.T.D. și a tineretului din lumea întreagă pentru pace, democrație și independență națională.

Sprijinind în unanimitate declarația guvernului R.P.R. cu privire la agresiunea anglo-franceză împotriva Egiptului, tineretul Republicii Populare Romîne își manifestă împreună cu întregul popor romîn, solidaritatea sa cu lupta eroică a poporului și tineretului egiptean pentru libertatea și independența națională și condamnă agresiunea mîrșavă a Angliei și Franței la care participă și trupele statului Israel.

Muncind cu elan alături de întregul nostru popor pentru continua întărire a regimului nostru de democrație populară, pentru construirea socialismului, tineretul din R.P.R. se pregătește pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie ce va avea loc la Moscova în anul viitor, pentru participarea la cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D.

TRAIASCA FEDERAȚIA MONDIALA A TINERETULUI DEMOCRAT!

TRAIASCA PRIETENIA INTRE TINERII DIN TOATE ȚARILE LUMII!

TRAIASCA PACEA INTRE POPOARE!

Către
Uniunea Internațională a Studenților

Praga

Adunarea festivă a studenților și tineretului din București, exprimînd sentimentele studenților și tineretului din Republica Populară Romînă, vă transmite cu prilejul celei de a X-a aniversări a Uniunii Internaționale a Studenților și deschiderii Săptămînii Internaționale a Studenților un călduros salut și sincere felicitări.

Cei 10 ani de activitate a Uniunii Internaționale a Studenților reprezintă pentru studenții țării noastre 10 ani de activitate neobosită pentru interesele studenților, pentru întărirea legăturilor lor prietenești, pentru o cît mai bună cunoaștere reciprocă, pentru cooperare internațională, pentru pace și prietenie.

Pentru studenții din Republica Populară Romînă, cărora le sînt asigurate condiții din ce în ce mai bune de învățătură și de viață de către regimul nostru de democrație populară, în fața cărora construirea socialismului deschide cele mai luminoase perspective, Săptămîna Internațională a Studenților este un prilej de intensificare a eforturilor lor pentru obținerea de rezultate cît mai bune la învățătură, pentru organizarea unei intense activități culturale și artistice, un prilej de a-și manifesta sentimentele sale de prietenie față de studenții din țările socialiste, solidaritatea sa cu lupta dreaptă a studenților din țările capitaliste, pentru drepturile studenților, pentru democrație și pace în lume.

Asociațiile studențești din Republica Populară Romînă vor dezvolta pe viitor tot mai mult legăturile de prietenie și cooperare cu studenții din U.R.S.S., China Populară și celelalte țări socialiste, cu studenții din toate țările lumii care luptă pentru drepturile studenților, pentru cooperare și pace.

TRAIASCA UNIUNEA INTERNAȚIONALA A STUDENȚILOR!

Adunarea tineretului din Ploești

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

In sala Sfatul Popular regional Ploești cu ocazia Zilei Mondiale a Tineretului și Săptămînii Internaționale a Studenților, a fost organizată o adunare festivă. Cei peste 600 de participanți au intonat imnul F.M.T.D.-ului A luat cuvîntul tov. Florea Ristache care a scos în evidență activitatea tineretului din regiunea Ploești, activitate legată de munca pașnică a poporului nostru pentru construirea socialismului. După aceea au fost expuse spre aprobare telegrame către C.C. al P.M.R., și deasemenea către F.M.T.D. și U.I.S. In telegrama adresată C.C. al P.M.R. sînt expuse angajamentele tinerilor din regiune de a da patriei cît mai mult petrol, de a continua inițiativa de la „Progresul"-Brăila, de a lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, strîngînd și mai mult rîndurile în jurul P.M.R. îndrumătorul și călăuzitorul tineretului.

Filme noi

Intre 12 și 19 noiembrie, cinematografele din Capitală vor prezenta cîteva filme noi.

La cinematograful „Central", spectatorii bucureșteni vor putea viziona în cursul săptămînii viitoare filmul „S-a întîmplat pe stradă", o producție a studiourilor bulgare.

„Romanță berlineză", un nou film al studiourilor „Defa"-Berlin, va putea fi vizionat de la 13 noiembrie la cinematografele „Magheru", „Doina" și „George Coșbuc".

Filmul „Aida", o producție în culori a cinematografiei italiene, care rulează de la 10 noiembrie la cinematograful „Patria", va fi programat la 12 noiembrie la cinematografele „Infrățirea între popoare" și „Libertății". In cursul săptămînii viitoare filmul „Aida" va rula și la cinematograful „I. C. Frimu".

Cinematografele „Alexandru Sahia" și „1 Mai" vor prezenta începînd de luni 12 noiembrie filmul „Bigamul", realizare a cineaștilor italieni. In același program rulează filmul documentar romînesc „Theodor Aman", o producție în culori a studioului „Al. Sahia".

(Agerpres)

Agresorii trebuie să-și retragă trupele din Egipt

— Declarația Agenției TASS —

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția TASS este împuternicită să declare următoarele:

Cercurile conducătoare ale Uniunii Sovietice își exprimă satisfacția în legătură cu declarațiile guvernelor Angliei, Franței și Israelului prin care au arătat că au încetat operațiunile militare împotriva Egiptului. Această hotărîre a guvernelor statelor susmenționate dovedește că ele au dat în sfîrșit ascultare glasului rațiunii și au cedat cererilor popoarelor care au condamnat cu hotărîre agresiunea împotriva Egiptului.

Incă acum două-trei zile situația în Orientul Apropiat era de așa natură încît operațiunile militare împotriva Egiptului puteau să se extindă și asupra altor regiuni. Din cauza politicii nechibzuite dictată de interesele înguste ale anumitor cercuri din Anglia, Franța și Israel, s-a creat o situație amenințătoare, care putea avea grave consecințe pentru popoare, pentru pacea generală.

Subliniind ca un fapt pozitiv încetarea operațiunilor militare împotriva Egiptului, cercurile conducătoare din Uniunea Sovietică își exprimă temerea că aceste măsuri ale cercurilor care au deslănțuit războiul de agresiune împotriva Egiptului să nu fie cumva vreo manevră prin care se urmărește să se cîștige timp, să se obțină un răgaz în vederea unor acumulări și mai mari de forțe cu scopul de a relua războiul agresiv împotriva Egiptului și altor țări din Orientul Apropiat pe o scară și mai largă.

Ceea ce ne face să fim atît de prudenți este faptul că după declarațiile guvernelor Angliei, Franței și Israelului cu privire la încetarea focului, trupele engleze și franceze au supus unui bombardament crîncen orașul Port-Said și au efectuat noi debarcări în această regiune. La distrugerile și pierderile materiale grele precum și la numeroasele victime omenești, provocate de bombardarea barbară a orașelor și satelor egiptene, s-au adăugat noi distrugeri și noi victime omenești. In afară de aceasta din declarațiile oficiale ale guvernelor englez și francez rezultă că în prezent, acestea refuză sub diferite pretexte să retragă trupele lor care se află pe teritoriul Egiptului.

Toate acestea obligă popoarele să fie cu ochii în patru și să urmărească cu vigilență uneltirile agresorilor.

Popoarele Uniunii Sovietice condamnă în mod unanim pe cei vinovați de războiul agresiv împotriva poporului egiptean și sprijină întru totul măsurile hotărîte ale guvernului sovietic care urmăresc curmarea agresiunii împotriva Egiptului.

Poziția guvernului sovietic a fost expusă în scrisorile adresate de N. A. Bulganin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la 5 noiembrie, lui D. Eisenhower, președintele S.U.A., lui A. Eden, primul ministru al Angliei, lui Guy Mollet, președintele Consiliului de miniștri al Franței și lui Ben Gurion, primul ministru al Israelului, precum și în mesajul guvernului sovietic adresat Consiliului de Securitate, și Uniunea Sovietică este ferm hotărîtă să traducă în fapt aceste declarații, dacă nu se va pune capăt agresiunii împotriva Egiptului în conformitate cu hotărîrile sesiunii speciale extraordinare a Adunării Generale a O.N.U.

Poporul sovietic este profund îngrijorat de soarta păcii și își dă bine seama la ce ar putea duce extinderea conflictului militar în cazul cînd nu se va da o ripostă agresorilor din Egipt. El condamnă cu hotărîre orice încercări de a impune din nou cu forța armelor poporului egiptean jugul asupririi coloniale.

O manifestare elocventă a simpatiei fierbinți a oamenilor sovietici pentru poporul egiptean, la fel ca și pentru celelalte popoare din Orient, care luptă pentru independența lor națională și pentru libertate, o constituie numeroasele cereri ale cetățenilor sovietici, printre care numeroși aviatori, tanchiști, artileriști, precum și ofițeri care au participat la Marele Război pentru Apărarea Patriei, și care se află în prezent în rezervă, de a li se permite să plece în Egipt, ca voluntari, ca împreună cu poporul egiptean să lupte pentru izgonirea agresorilor de pe pămîntul egiptean.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne adepta consecventă a prieteniei, colaborării și coexistenței pașnice între state, independent de orînduirea lor socială. Această politică rezultă din însăși natura statului sovietic, din învățăturile întemeietorului său — marele Lenin. Oamenii sovietici însă nu au fost și nu vor fi spectatori pasivi ai pirateriei internaționale, cînd anumite puteri coloniale încearcă să subjuge cu forța armelor state din Orient care au devenit independente.

Ei privesc cu simpatie și acele popoare care se străduiesc să scuture jugul rușinos al colonialismului și să dobîndească independența. De aceea oamenii sovietici condamnă războiul colonialist care se duce împotriva poporului neînarmat din Algeria unde de cîțiva ani curg șuvoaie de sînge.

Mii și mii de patrioți algerieni, care dispun doar de mijloace primitive de apărare, luptă cu abnegație împotriva colonialiștilor înarmați cu armament modern și care în prezent își camuflează crimele împotriva poporului algerian sub steagul socialiștilor francezi.

In cercurile conducătoare din U.R.S.S. se declară că dacă Anglia, Franța și Israelul în pofida hotărîrilor O.N.U. nu-și vor retrage trupele de pe teritoriul Egiptului, și sub diferite pretexte vor tergiversa înfăptuirea acestor hotărîri, și vor concentra forțe creînd pericolul reluării operațiunilor militare împotriva Egiptului, organele corespunzătoare din Uniunea Sovietică nu vor împiedica plecarea ca voluntari a cetățenilor sovietici, care și-au exprimat dorința de a participa la lupta poporului egiptean pentru independența sa.

Popoarele cer încetarea agresiunii imperialiste din Egipt

U.R.S.S

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 noiembrie, în întreprinderi, instituții și instituții de învățămînt superior din Moscova au avut loc mitinguri de masă de protest împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene din Egipt.

La mitingul colectivului de 30.000 de studenți și profesori ai Universității de Stat din Moscova acad. S. Sobolev a spus:

— Noi vrem, vrem cu pasiune să trăim în pace cu toate popoarele. Fără pace construcțiile noastre se vor desfășura într-un ritm încetinit, se va opri dezvoltarea științei, se va opri mersul nostru către un viitor luminos — spre comunism. Știm că poporul englez și cel francez sînt tot așa de dornice de pace ca și poporul nostru. Nimeni nu a chemat trupele anglo-franceze în Egipt, nimeni nu a chemat acolo pe soldații israelieni și ei trebuie să plece neîntîrziat de acolo. Glasul tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume răsună în prezent în același fel. Cei ce nu vor să respecte dreptul internațional și dreptatea trebuie siliți să le respecte.

Cuvîntări de protest pline de mînie împotriva agresiunii perfide au rostit studentele S. Fedotova, G. Simonenko și studentul arab Spiro Fakuri.

ANGLIA

LONDRA 10 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei engleze, valul de proteste împotriva acțiunilor agresive ale Angliei și Franței în Egipt nu slăbește.

Asociația studenților — prieteni ai Națiunilor Unite de la Universitatea din Leeds, a convocat un miting ai cărui participanți au subliniat într-o rezoluție că acțiunile guvernului constituie „o încălcare a Cartei O.N.U. și pun în primejdie pacea din întreaga lume".

La 9 noiembrie a avut loc o ședință extraordinară a comitetului executiv al Consiliului bisericilor din Marea Britanie. Comitetul a adoptat o rezoluție în care exprimă printre altele „îngrijorarea serioasă în legătură cu faptul că guvernul Marii Britanii, împreună cu guvernul Franței, netinînd seama de repetatele încălcări ale Cartei O.N.U., au întreprins acțiuni militare unilaterale"

AMERICA LATINA

MONTEVIDEO 10 (Agerpres). TASS transmite: Opinia publică din țările Americii Latine condamnă agresiunea armată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și cere retragerea trupelor agresorilor de pe teritoriul egiptean.

In diferite țări ale Americii Latine au loc mitinguri și demonstrații de protest împotriva agresiunii imperialiste. La Santiago, capitala Statului Chile, au avut loc în luna noiembrie cîteva demonstrații de masă și mitinguri de protest împotriva agresiunii în Egipt.

Numeroase organizații ale oamenilor muncii chilieni au dat publicității declarații în care condamnă agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului și cer poporului să intensifice lupta pentru independența patriei sale.

Protestînd împotriva agresiunii imperialiste în Orientul Mijlociu, Uniunea generală a oamenilor muncii din Uruguay a hotărît să organizeze la 13 noiembrie un mare miting în semn de solidaritate cu poporul egiptean.

Mitinguri și demonstrații de protest au avut loc și în alte țări ale Americii Latine.

IRAK

BAGDAD 10 (Agerpres) — Potrivit știrilor din Irak, în ultimele două zile au avut loc la Bagdad demonstrații de masă în cadrul cărora participanții au cerut cu hotărîre să se acorde ajutor efectiv Egiptului și ieșirea neîntîrziată a Irakului din pactul militar de la Bagdad.

Demisie în partidul conservator englez...

LONDRA 10 (Agerpres). — Colonelul Ciryl Banks, membru al parlamentului, a demisionat din partidul conservator în semn de protest împotriva politicii promovate de guvernul englez în Orientul Apropiat

...și în partidul socialist francez

PARIS 10 (Agerpres). — Agresiunea armată a guvernului francez împotriva Egiptului este condamnată cu tot mai multă hotărîre în cercurile largi ale opiniei publice franceze. Nemulțumire se manifestă chiar în rîndurile partidului socialist din care face parte șeful guvernului, Guy Mollet, și ministrul Afacerilor Externe, Christian Pineau. Fruntașa partidului socialist, d-na Andrée Viennau, fost deputat, a declarat că demisionează din partid.

Lucrările Conferinței Generale U.N.E.S.C.O.

DELHI 10 (Agerpres). — In ședința din după-amiaza de 9 noiembrie a Conferinței Generale U.N.E.S.C.O., V. S. Kemenov, conducătorul delegației U.R.S.S., a luat cuvîntul în cadrul discuțiilor pe marginea raportului prezentat de directorul general al U.N.E.S.C.O.

Ocupîndu-se de ultimele evenimente din Orientul Apropiat, el a cerut ca U.N.E.S.C.O. să condamne agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului pentru a-și aduce contribuția în lupta pentru normalizarea situației internaționale care să facă posibilă o adevărată colaborare culturală internațională.

In cadrul ședinței plenare din 10 noiembrie a Conferinței Generale U.N.E.S.C.O. delegatul Iugoslaviei Kristo Bulaici și-a exprimat regretul că la lucrările U.N.E.S.C.O. nu ia parte reprezentantul Republicii Populare Chineze și a arătat că acest lucru înseamnă o violare a principiului universalității U.N.E.S.C.O.

Delegatul Arabiei Saudite a condamnat în mod vehement agresiunea împotriva Egiptului.

In legătură cu staționarea forțelor polițienești internaționale în Egipt

CAIRO 10 (Agerpres). — Agenția MEN transmite: Abdel Kader Hatem, directorul general al departamentului informațiilor a declarat că în tot cursul zilei de 9 noiembrie, guvernul egiptean a ținut contact prin intermediul reprezentantului Egiptului la O.N.U., Omar Liutfi, cu secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld delimitînd zona de dislocare a forțelor polițienești internaționale.

Hatem a subliniat că după cum rezultă din raportul lui Hammarskjoeld prezentat Adunării Generale la 7 noiembrie, forțele polițienești internaționale pot fi formate numai cu consimțămîntul guvernului egiptean, iar locul unde acestea vor staționa va fi determinat cu aprobarea guvernului egiptean.

Hammarskjoeld a arătat, a spus Hatem, că **forțele polițienești internaționale vor fi așezate de-a lungul liniei de armistițiu care a fost stabilită în 1949 prin acordul de armistițiu egipteano-israelian.** In raportul lui Hammarskjoeld se prevede că forțele polițienești internaționale îndeplinesc funcții temporare care încetează imediat după încetarea situației excepționale. Aceste forțe nu îndeplinesc nici un fel de sarcini militare și nu au dreptul să se amestece în problemele privind prerogativele și drepturile suverane ale țării pe teritoriul căreia staționează.

Hatem a declarat în încheiere: **Guvernul egiptean și-a dat în principiu consimțămîntul în ce privește formarea forțelor de poliție internaționale și în prezent studiază lista statelor care vor lua parte la crearea lor.** Egiptul a cerut secretarului general al O.N.U. unele precizări și explicații, după care va comunica răspunsul său definitiv.

Pe ordinea de zi a sesiunii ordinare a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 10 (Agerpres).— TASS transmite: La 10 noiembrie sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. a hotărît să includă pe ordinea de zi a celei de a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Generale, care se deschide la 12 noiembrie, problema „Criza din Orientul Mijlociu provocată de atacul Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului".

Cu 66 de voturi și 2 abțineri (Grecia și Guatemala) s-a hotărît ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi ca „problemă primordială".

Apoi, Adunarea Generală a hotărît cu 53 de voturi să includă așa-zisa „Problemă ungară" pe ordinea de zi a celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale. 9 delegații printre care și Uniunea Sovietică au votat împotriva includerii acestei probleme. 8 delegații s-au abținut de la vot.

Dl. Eden „se felicită"

Cînd cineva săvîrșește o faptă care i-ar atrage oprobiul opiniei publice, caută de obicei să se ascundă în spatele unui morman de vorbe întortochiate. Așa se întîmplă și cu dl. Eden care în ultima vreme a făcut risipă de discursuri.

Ultima cuvîntare rostită de dl. Eden vineri seara la banchetul oferit de lordul primar al Londrei este grăitoare în această privință. Cum era și normal, s-a pomenit în primul rînd despre evenimentele din Egipt. Dată fiind agresiunea comisă și valul de proteste și condamnări din partea opiniei publice stîrnit de ea, dl. Eden a simțit nevoia unor justificări. De aceea, primul ministru britanic a căutat ca în fața auditoriului său să transforme petele negre de pe mîinile guvernului său în violete de Parma.

In primul rînd vinovat este, bineînțeles... Egiptul. Și, încă cu premeditare, fiindcă, spune dl. Eden, „Egiptul s-a pregătit pentru ziua cînd va putea trece la acțiune". Iar ca dovadă „zdrobitoare" a acestor pregătiri — care l-au înspăimîntat în așa hal încît și-a asmuțit aviația să măcelărească populația civilă — premierul englez aduce un fapt deosebit de „agresiv": naționalizarea Canalului de Suez. Hotărîrea poporului egiptean de a lua în stăpînire un bun ce-i aparține și care i-a fost răpit de imperialiștii englezi și francezi se cheamă în limbajul d-lui Eden „pregătire de agresiune". In timp ce ocuparea de către trupele anglo-franco-israeliene a unor teritorii egiptene, blocarea pe un timp îndelungat a canalului, prin scufundarea unor vase tot egiptene distrugerea unor cartiere și orașe de asemenea egiptene se cheamă, probabil, în limbajul voit nebulos al premierului britanic, o faptă de samaritean milostiv.

Cum nu poate da totuși agresiunea drept acțiune pașnică, dl. Eden e silit să declare: „Alegerea noastră a fost foarte penibilă". Primul ministru englez se referă aici la faptul că guvernul său a ales între tratative și agresiune pe aceasta din urmă. Aceasta i-ar fi fost, dragă doamne, tare penibilă, dar de, n-a avut încotro. Alunecînd pe panta recunoașterilor, fie chiar și făcute cu multe menajamente dl. Eden merge ceva mai departe, admițînd că „Marea Britanie și Franța au acționat independent de O.N.U.". Intr-un limbaj mai puțin sibilinic și mai pe înțelesul omului de pe stradă aceasta înseamnă că Londra și Parisul au disprețuit Organizația Națiunilor Unite, căutînd să rezolve problema Canalului de Suez în afara tratativelor inițiate de acest for internațional, sabotîndu-le cu premeditare.

Cu toate acestea dl. Eden este foarte mîndru de isprăvile făcute de forțele armate anglo-franceze și israeliene și de aceea declară cu emfază: „Oricare ar fi divergențele dintre noi (e vorba de unele contradicții ivite între Anglia și Franța și de dezaprobarea laburiștilor față de agresiune — n.n.) putem să ne felicităm de felul în care soldații și aviatorii britanici și cei francezi și-au îndeplinit misiunea". Nu s-ar putea spune că această declarație nu este cel puțin penibilă, ca să vorbim pe placul d-lui Eden. Agresorul se felicită pentru faptul că sute de egipteni au căzut sub bombardamentele aviației lui, că Port-Saidul a fost în bună parte distrus, că navigația pe Suez a fost împiedicată, tulburîndu-se astfel relațiile economice între state că în Orientul Mijlociu s-a creat un focar de război care încă nu este stins. Intr-adevăr, dl. Eden are pentru ce „se felicita". Insă credem că nu e mirat dacă pentru acțiunile agresive comise în Orientul Mijlociu dl. Eden și guvernul britanic n-au primit felicitări din partea popoarelor, ci o condamnare așa cum merită de fapt.

In ce privește limbajul folosit de dl. Eden el apare observatorului cel puțin bizar Vorbind de o „acțiune penibilă" săvîrșită pentru că „n-a avut încotro" pentru care trebuie „să se felicite", referindu-se la ceea ce oricine socotește drept omor, distrugeri și cotropire de teritorii străine, premierul englez încearcă să fugă de responsabilitatea istoriei și judecata opiniei publice. Și aceasta este foarte greu deoarece evenimentele sînt atît de recente încît vîntul n-a risipit încă mirosul de praf de pușcă din preajma Canalului.

AL. GIRNEAȚA

Mitingul tineretului din Moscova

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 noiembrie a avut loc în Palatul sporturilor al Stadionului central „V. I. Lenin" un miting al tineretului din Moscova consacrat decorării Uniunii Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S. cu ordinul Lenin.

Peste 10.000 tineri și tinere din capitală s-au adunat în uriașa sală a palatului, pavoazată sărbătorește.

...Izbucnesc aplauze furtunoase. Mii de tineri din Moscova salută în picioare apariția în prezidiu a tovarășilor N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, K. E. Voroșilov, L. I. Brejnev, E. A. Furțeva, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

In prezidiu iau loc de asemenea A. N. Șelepin, V. E. Semiciastnii, Z. P. Tumanova, V. I. Zalujnii, secretari ai C.C. al U.T.C.L.; I. V. Kapitonov, P. N. Demicev, secretari ai Comitetului Moscova al P.C.U.S.; I. T. Marcenko, S. M. Butusov, S. D. Orlov, secretari ai Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.; conducătorii Comitetului Moscova și Comitetului orășenesc Moscova ale U.T.C.L. etc.

Mitingul este deschis de M. F. Davîdov, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al U.T.C.L. El dă citire decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea U.T.C.L. cu Ordinul Lenin.

M. F. Davîdov a spus că în decursul întregii sale istorii glorioase Comsomolul a fost, este și va fi întotdeauna un ajutor credincios și de nădejde al Partidului Comunist în rezolvarea tuturor sarcinilor ce stau în fața țării.

M. F. Davîdov a subliniat că comsomoliștii și tineretul din Moscova, la fel ca și tineretul din întreaga Uniune Sovietică, sînt gata la prima chemare a partidului să îndeplinească orice sarcină ce le va fi încredințată. Ca răspuns la înalta distincție, Comsomolul din Moscova va face totul pentru a-și strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului și al Comitetului său Central leninist.

M. F. Davîdov declară mitingul deschis. Răsună imnul de stat al U.R.S.S.

N. Cikirev, șef de secție la uzina constructoare de mașini-unelte „Ordjonikidze", a vorbit despre marea bucurie de care sînt animați în prezent tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică.

G. Rezenko, student la școala tehnică superioară „Bauman" din Moscova, a declarat că comsomoliștilor sovietici le-a făcut o deosebită plăcere să afle în ajunul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie despre această înaltă distincție.

Participanții la miting au întîmpinat cu căldură cuvîntarea tractoristei M. Simakova, care a sosit din sovhozul cerealier din Berlik, regiunea Kokcetov din Kazahstan.

Participanții la miting au fost salutați pentru înalta distincție în numele Comitetului Central al Comsomolului de A. N. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.

A. N. Șelepin a vorbit de calea spinoasă, dar luminoasă pe care a parcurs-o în 39 de ani Uniunea Sovietică. In această perioadă poporul sovietic popor-titan, tineretul lui au obținut cuceriri mărețe, au dat dovadă de un adevărat eroism apărîndu-și patria împotriva atentatelor numeroșilor dușmani. Tot ce a obținut poporul sovietic, tot ce are tineretul sovietic, a declarat A. N. Șelepin în aplauzele asistenței, le datorăm conducerii Partidului Comunist. In toți acești ani Comsomolul a urmat partidul ca un fiu credincios și ajutor de nădejde al lui. A sluji cu cinste patria, a răspunde prompt la chemările el — a devenit o lege pentru tineretul sovietic. El a chemat pe tinerii muncitori, colhoznici, studenți, ca neprecupețindu-și forțele să muncească la îndeplinirea hotărîrilor istorice ale Congresului al 20-lea al P.C.U.S., să-și însușească mai temeinic teoria marxist-leninistă, să păzească cu sfințenie poruncile marelui conducător și învățător Vladimir Ilici Lenin, să întărească și să mărească prin munca lor gloria patriei socialiste. Noul ordin pe steagul Comsomolului leninist ne cheamă la fapte mărețe în numele construirii comunismului în țara noastră.

A. N. Șelepin a spus în continuare că întregul tineret sovietic condamnă cu mînie agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului. Tinerii și tinerele din țara noastră trimit în aceste zile un fierbinte salut tineretului din Egipt care apără cu arma în mînă libertatea și indepedența patriei sale și îi urează victorie grabnică. In numele tuturor celor prezenți el a încredințat pe conducătorii partidului și guvernului că tineretul sovietic și avangarda lui, Comsomolul, vor merge totdeauna alături de partidul comunist, vor sprijini ferm politica lui internă și externă, vor fi gata să îndeplinească orice sarcină a lui.

Participanții la miting au întîmpinat cu aplauze furtunoase, prelungite, cuvîntarea lui N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

M. F. Davîdov, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al U.T.C.L., anunță că se propune să se trimită o scrisoare Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice din partea participanților la miting. Asistența își exprimă aprobarea unanimă prin aplauze furtunoase. S. P. Paelov, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al U.T.C.L., dă citire următoarei scrisori:

Către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice din partea participanților la mitingul tineretului din Moscova

Cu un sentiment de mare bucurie am primit noi, comsomoliștii din Moscova, precum și întregul tineret sovietic, știrea conferirii înaltei decorații — Ordinul Lenin — Uniunii Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S.

Intruniți la mitingul consacrat acestui eveniment important din viața tinerei generații a țării noastre ne adresăm Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice mulțumindu-i din inimă pentru înalta apreciere dată muncii pline de abnegație a comsomoliștilor, a tinerilor și tinerelor sovietici la valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine.

Această înaltă distincție conferită de poporul sovietic ne cheamă spre noi realizări, spre noi victorii în numele comunismului.

Din generație în generație, ca ștafeta credinței față de cauza lui Lenin, se transmit și se înmulțesc tradițiile glorioase de luptă ale Comsomolului de a merge la prima chemare a partidului comunist, acolo unde este cel mai mult nevoie de mîini puternice, avînt tineresc, inimi fierbinți de comsomoliști.

Așa a fost întotdeauna, în anii războiului civil și ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în anii construcției socialiste pașnice.

In prezent prin voința partidului au fost trezite la viață peste 35 milioane ha. pămînturi înțelenite și virgine. Comsomolul leninist a adus o mare contribuție la această cauză a întregului popor. Peste un miliard și jumătate de puduri cereale — iată rezultatul muncii pline de abnegație a poporului sovietic pe pămînturile noi. Sîntem mîndri că în stepele nemărginite din Kazahstan și Altai lucrează detașamentul de 40.000 de tineri locuitori ai Moscovei, că în vara anului acesta peste 20.000 de tineri și tinere din Moscova și din regiunea Moscova au ajutat muncitorilor din regiunile pămînturilor înțelenite să strîngă o recoltă bogată.

Tineretul din Moscova, împreună cu toți oamenii muncii din patria noastră, muncește cu abnegație pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al 20-lea al partidului. Spre șantierele celui de al șaselea cincinal, la șantierele din nordul și răsăritul țării au pornit noi eșaloane de tineri patrioți. La Norilsk și Magadan, la construcția hidrocentralei de la Bratsk și a canalului Kara-Kum, a minelor de cărbune și a căilor ferate lucrează în prezent peste 30.000 de tineri din Moscova.

Noi știm că poporul sovietic mai are multe de făcut. Dar cu cît este mai mult de lucru cu atît este mai veselă inima, cu atît ne este mai plină viața, cu atît ne sînt mai clare perspectivele. In fața noastră sînt destule greutăți. Dar noi sîntem gata, suflecîndu-ne mînecile, să învingem orice piedici în lupta pentru cauza poporului nostru — pentru comunism.

Succesele țării noastre, ale țărilor de democrație populară, în construcția socialistă pașnică, succesele popoarelor care au zdrobit colonialismul și luptă pentru independența lor națională stîrnesc ura, furia și mînia imperialiștilor. In acțiunile lor perfide, neținînd seama de voința popoarelor, ațîță flacăra unui nou război.

Cu un sentiment de adîncă indignare și mînie am aflat despre agresiunea sîngeroasă a imperialiștilor din Anglia, Franța și Israel împotriva poporului egiptean iubitor de libertate. Infierăm pe ațîțătorii la război și cerem cu toții încetarea imediată a operațiunilor militare și retragerea intervenționiștilor din Egipt. „Jos mîinile de pe Egipt", „Afară cu ațîțătorii la război!", „Salut poporului egiptean curajos care luptă pentru libertatea și independența sa!".

Tineretul sovietic, educat de partidul lui Lenin în spiritul internaționalismului proletar, este gata întotdeauna la prima chemare a partidului să acționeze în apărarea păcii, a cuceririlor socialismului, să înfrîneze pe orice agresor.

Pentru noi, comsomoliștii, tinerele și tinerii sovietici, nu există nimic mai presus, mai sfînt, mai scump decît voința partidului comunist, voința poporului nostru.

In prezent, cînd popoarele țării noastre sărbătoresc cea de a 39-a aniversare a Marelui Octombrie într-o atmosferă de avînt politic și în muncă fără precedent, marea distincție ne-a trezit o deosebită bucurie.

Jurăm partidului nostru, poporului nostru, să justificăm încrederea lor, jurăm să muncim și pe viitor cu și mai multă perseverență pentru a spori din zi în zi gloria și puterea țării noastre.

Trăiască cauza nemuritoare a lui Lenin, cauza Partidului Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască marea noastră patrie socialistă!

Scrisoarea este adoptată în unanimitate și în sală răsună din nou ovații. Toți se ridică în picioare și cîntă imnul partidului, „Internaționala".

In încheiere a avut loc un bogat program artistic.

Crime ce nu pot fi ascunse

Iţi opreşti îndelung privirile asupra fotografiilor. Ele înfăţişează aspecte ale terorii albe dezlănţuite în Ungaria de către bandele contrarevoluţionare. Ele ne redau însă numai un crîmpei din suferinţele omeneşti provocate de aceste bande.

Iată şi alte documente fotografice — dovezi grăitoare ale crimelor comise de către scursorile societăţii omeneşti: fasciştii, horthyştii etc. În timpul evenimentelor din Ungaria. Prima fotografie e reprodusă din revista vest-germană „Der Spiegel" care dă pe o pagină întreagă aspecte privind atrocităţile comise de bandele fasciste. Clişeul reprezintă un ofiţer din miliţia ungară care, grav rănit în timpul luptelor, este scos din patul său de suferinţă, tîrît în stradă şi spînzurat cu capul în jos de ramura unui copac. In cea de a doua fotografie, un aspect din ziua de 23 octombrie. Bandele contrarevoluţionare au comis pe lîngă crime de cea mai joasă speţă, jafuri de neînchipuit.

A treia fotografie este reprodusă din publicaţia vest-germană „B. Z." finanţată de către americani. Ea înfăţişează un miliţian ungur ucis mişeleşte de către fascişti. Pe corpul victimei, asasinii au aşezat un număr al revistei „Kommunist".

Privesţi aceste mărturii, scene îngrozitoare, cu sufletul rănit şi indignat. Citeşti şi iar citeşti cele cîteva rînduri ce însoţesc clişeele şi parcă totuşi nu-ţi vine să crezi. Sînt fotografii ce înfăţişează crime odioase, asasinate animalice în toată puterea cuvîntului. Sînt scene asemănătoare cu cele pe care lumea le-a mai cunoscut în timpurile cînd noaptea neagră a fascismului învăluia Europa şi nu numai Europa. Pregătite la şcoala crimei şi a jafului, bandele fasciste aplicau patrioţilor unguri, femeilor, copiilor, oamenilor muncii cele mai groaznice torturi.

Avînd în faţa tabloul desfăşurării evenimentelor din Ungaria nu există nici un fel de îndoială că această aventură de tip fascist a fost pregătită cu mult înainte de către reacţiunea ungară cu sprijinul activ şi direct al cercurilor imperialiste din Occident. Cu mult înainte de rebeliunea din Ungaria, în Statele Unite se proclama ca politică oficială „instigarea la revolte" şi „ajutorarea rebeliunilor" în ţările de democraţie populară. In S.U.A. există detaşamente speciale ale forţelor armate americane pentru instruirea de spioni şi agenţi diversionişti care să fie trimişi în ţările socialiste. După cum menţionează revista „Army Navy and Air Force Journal" un asemenea centru se află la Fort Bragg în Carolina de nord. Una din unităţile instruite aici, unitatea 10-a pentru misiuni speciale, a fost trimisă de curînd în Germania occidentală. In timpul evenimentelor, la frontiera austro-ungară, la Nickelsdorf de pildă, puteau fi văzute grupuri de unguri bine organizaţi, îmbrăcaţi în uniforme militare americane, care veniseră din Germania occidentală şi aşteptau în faţa vămii austriace dispoziţia de a fi primiţi în Ungaria. Numărul bandiţilor trecuţi pe această cale, sau transportaţi în Ungaria cu avioane englezeşti sau vest-germane s-a ridicat la peste 60 000. Iată deci cine au fost în primul rînd autorii monstruoaselor masacre şi acte de vandalism săvîrşite în acele zile în Ungaria.

Cercurile conducătoare americane au urmărit cu deosebită grijă desfăşurarea complotului contrarevoluţionar. In momentul în care au crezut că el va izbuti, guvernul american s-a grăbit să promită Ungariei 20 de milioane dolari ca „ajutor". Pe de altă parte, un grup de oameni de afaceri şi oameni politici americani au publicat la 1 noiembrie un apel pentru strîngerea unui alt fond în vederea acordării de „ajutor" Ungariei. In apel se spune că „ajutorul" va fi împărţit numai prin organizaţii care reprezintă pe anticomuniştii din Ungaria, adică prin organizaţii fasciste.

Ziaristul ceh Otakar Svercina care a fost în Ungaria în zilele contrarevoluţiei a descris în presă fapte semnificative referitoare la scopurile bandelor contrarevoluţionare. Discutînd în acest sens cu unul dintre căpeteniile acestor bande dintr-un raion, acesta n-a ezitat să-i răspundă: „Primul pas al contrarevoluţionarilor era lichidarea Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Se vede treaba că tîlharii de drumul mare înţelegeau că comuniştii nu vor permite niciodată întoarcerea la politica antipopulară. Tocmai de aceea hotărîseră ca prin terori de tip fascist să distrugă avangarda clasei muncitoare ungare şi să ucidă pe activiştii săi. Al doilea pas urmărea smulgerea Ungariei din familia frăţească a ţărilor socialiste, lichidarea cuceririlor oamenilor muncii şi întoarcerea ţării înapoi spre capitalism. Contrarevoluţionarii îşi propuseseră să atingă aceste scopuri pas cu pas. Pe scurt cam acesta era programul contrarevoluţionarilor expus ziaristului amintit de către o căpetenie a bandelor.

Cît de murdar apare în această lumină rolul acelei părţi a presei apusene care încearcă să desfete privirile cititorilor lor cu titluri de-o şchioapă şi ştiri vizînd efecte de senzaţie pe marginea evenimentelor tragice din Ungaria.

Pînă la urmă însă, în faţa dovezilor zdrobitoare care demască vandalismele bandelor contrarevoluţionare, presa occidentală este silită ea însăşi să recunoască unele fapte săvîrşite de criminali. Homer Bigart, corespondentul ziarului „New York Times" care şi-a călcat pe inimă spune pe nume nelegiuirilor animalice ale fasciştilor. Unul din patrioţi, scrie Bigart, a fost tîrît de bandiţi şi a fost aruncat pe trotuar. El a fost omorît fiind călcat în picioare". Alt patriot a fost rănit de către răsculaţi, „a fost tîrît din spital ieri dimineaţă şi după mărturiile făcute, el a fost spînzurat de picioare; apoi corpul neînsufleţit a fost luat şi călcat în picioare". Al treilea, scăpind de sub urmărire a sărit pe fereastră, dar în stradă călăii l-au prins şi l-au chinuit pe străzi, iar apoi „l-au călcat în picioare pînă ce l-au omorît".

Arătînd componenţa bandelor contrarevoluţionare, observatorul ziarului „New York Times", Harry Schwarz recunoaşte că acestea erau compuse din „rămăşiţe ale claselor doborîte": oameni bogaţi, foşti moşieri şi chiaburi, clerici etc.

Adevărul asupra masacrelor săvîrşite de către bandele contrarevoluţionare împotriva populaţiei îşi face drum din ce în ce mai mult în rîndul opiniei publice mondiale în ciuda faptului că „fabrica de minciuni" a presei din Occident lucrează cu întreaga ei capacitate. Crimele odioase comise de către aceste bande împotriva poporului ungar nu pot fi ascunse popoarelor.

In aceste zile poporul cinstit al Ungariei se strînge în jurul guvernului său revoluţionar muncitoresc-ţărănesc şi restabileşte ordinea, dezarmează bandele de jefuitori. Numeroase sînt delegaţiile, mesajele prin care muncitorii, ţăranii muncitori din toată Ungaria sprijină programul guvernului şi se angajează să contribuie la refacerea celor distruse de către bandele fasciste. Ungaria a fost, este şi va fi în familia frăţească a ţărilor socialiste, ca un stat liber, socialist, independent şi egal în drepturi.

O.N.U. nu trebuie să se asocieze elementelor fasciste din Ungaria

NEW YORK 10 (de la corespondentul special Agerpres). In şedinţa din dimineaţa zilei de 9 noiembrie a sesiunii extraordinare a Adunării Generale O.N.U. pentru aşa-numita „problemă ungară", primul a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., **Lodge**. Cuvîntarea sa a fost o nouă instigare şi mai făţişă a elementelor fasciste la pogromuri în ţările de democraţie populară. El a fost încîntat de incendierea sediilor partidelor comuniste din unele ţări capitaliste.

Apoi s-a dat cuvîntul reprezentantului U.R.S.S., **V. V. Kuznetov**.

Cuvîntarea lui V. V. Kuzneţov

In cuvîntările anterioare rostite la această sesiune a Adunării Generale, a spus V. V. Kuzneţov, delegaţia U.R.S.S. a subliniat deja că problema aşa-numitei situaţii din Ungaria a fost inclusă pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale, încălcîndu-se Carta O.N.U. Guvernul ungar protestează împotriva examinării la O.N.U. a aşa-numitei probleme ungare, considerînd aceasta ca un amestec în treburile interne ale ţării. O.N.U. trebuie să ţină seama de aceasta.

In cadrul examinării aşa-numitei probleme ungare, după cum se vede acum, sînt urmărite scopuri care nu au nimic comun cu interesele poporului ungar, cu principiile Cartei O.N.U. Ceea ce s-a petrecut şi se petrece la aceste şedinţe ale Adunării în legătură cu evenimentele din Ungaria este desigur fără precedent în istoria O.N.U. Delegaţiile S.U.A., Angliei şi Franţei şi ale altor cîteva ţări folosesc aici tribuna O.N.U. în scopul aţîţării grupurilor fasciste reacţionare la organizarea de progromuri împotriva orînduirii democrat-populare a Ungariei, în scopul mobilizării forţelor reacţionare care mai năzuiesc încă să restaureze în Ungaria vechea orînduire a moşierilor şi capitaliştilor. Puterile occidentale au inclus de asemenea aşa-numita problemă ungară, pentru a abate atenţia opiniei publice de la agresiunea armată pe care au organizat-o împotriva Egiptului.

După ce a amintit ceea ce s-a petrecut şi se petrece de fapt în Ungaria în prezent, vorbitorul a subliniat că recenta desfăşurare a evenimentelor din Ungaria a arătat că oamenii muncii din această ţară, care au realizat un mare progres pe baza orînduirii democrat-populare, pun în mod just problema necesităţii progresului mai departe: lichidarea lipsurilor care există în domeniul construcţiei economice, ridicarea continuă a bunăstării materiale a populaţiei, lichidarea denaturărilor birocratice în aparatul de stat.

Dar, acestei mişcări progresiste şi juste a oamenilor muncii i s-au alăturat forţele reacţiunii şi contrarevoluţiei.

Recurgînd la lozinci demagogice şi camuflîndu-se sub masca falsă de luptători pentru libertate, elementele antipopulare din Ungaria au încercat să înşele masele muncitoare, să le atragă după sine. Reacţiunea a început să pregătească în grabă lovitura de stat fascistă contrarevoluţionară, lichidarea cuceririlor socialiste ale oamenilor muncii din Ungaria şi restaurarea în ţară a capitalismului.

Instigată direct şi ajutată din afară, şi-a ridicat făţiş capul ofiţerimea fascistă hortystă care a condus forţele contrarevoluţionare. Ele au început cu paralizarea vieţii economice şi culturale a ţării.

In acelaşi timp şi-au intensificat activitatea şi forţele reacţiunii internaţionale, căutînd să vină în ajutorul prietenilor lor profascişti din Ungaria.

In continuare V. V. Kuzneţov a arătat că a devenit cu desăvîrşire evident că forţele reacţionare sprijinite de S.U.A., Anglia şi Franţa urmăresc lichidarea tuturor cuceririlor democratice ale poporului ungar şi instaurarea în ţară a dictaturii fasciste, transformarea Ungariei într-un avanpost al luptei împotriva ţărilor de democraţie populară, într-unul din focarele de aţîţare a războiului în Europa.

Aventura antipopulară din Ungaria a suferit un eşec total. Guvernul sovietic, ca şi întregul popor sovietic, regretă profund că evoluţia evenimentelor din Ungaria a dus la vărsări de sînge.

Eşecul rebeliunii contrarevoluţionare din Ungaria provoacă furia anumitor cercuri din S.U.A., Anglia şi Franţa, deoarece a eşuat încercarea lor de restaurare a rînduielilor capitaliste într-una din ţările Europei răsăritene.

In prezent, aceste cercuri încearcă să folosească O.N.U. pentru a calomnia poporul ungar, care-şi apără drepturile democratice şi pe acei care acordă un sprijin multilateral poporului ungar în întărirea orînduirii sale democrat-populare.

Cu totul ieşite din comun sînt încercările de a retrage împuternicirile reprezentantului Republicii Populare Ungare. Călcînd în picioare toate legile şi regulile, în ciuda bunului simţ, vor să lipsească poporul ungar de dreptul de vot în cadrul Adunării numai pentru că a îndrăznit să se pronunţe împotriva reacţiunii.

Referindu-se la staţionarea trupelor sovietice în Ungaria, V. V. Kuzneţov a spus că delegaţia sovietică ar dori să sublinieze că ele se află acolo conform tratatului de la Varşovia şi la rugămintea guvernului ungar legal. Guvernul ungar a rugat să se acorde ajutor poporului ungar în înfrînarea forţelor negre ale reacţiunii şi contrarevoluţiei, în restabilirea orînduirii socialiste populare şi a ordinei şi liniştei în ţară.

Guvernul ungar a declarat de asemenea că după restabilirea ordinei şi liniştei în ţară, el va începe tratative cu guvernul Uniunii Sovietice şi cu ceilalţi participanţi la tratatul de la Varşovia în problema staţionării trupelor sovietice pe teritoriul Ungariei.

Astfel, *retragerea trupelor sovietice din Ungaria este de competenţa exclusivă a guvernelor ungar şi sovietic.*

Aprecierea obiectivă a evenimentelor care se desfăşoară în Ungaria, a spus în încheiere V. V. Kuzneţov, dovedeşte în mod convingător că aşa-numita problemă ungară trebuie să fie retrasă de pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale ca fiind în contradicţie cu Carta O.N.U. şi subminînd autoritatea organizaţiei.

Renunţarea la examinarea de către O.N.U. a problemei ungare va fi în interesul poporului ungar care cere neamestecul în treburile sale interne şi posibilitatea de a întări regimul democrat-popular în ţară.

Aceasta va fi şi în interesul menţinerii şi consolidării păcii.

După declaraţia lui V. V. Kuzneţov au luat cuvîntul reprezentanţii Franţei, Australiei, precum şi ciankaişistul care au repetat născocirile calomnioase ale delegatului american.

Şedinţa din după amiaza zilei de 9 noiembrie

In şedinţa din după amiaza zilei de 9 noiembrie sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discutarea proiectelor de rezoluţie în legătură cu aşa numita problemă ungară. Reprezentantul Austriei, **Frantz Matsch** a declarat că se abţine să voteze proiectul de rezoluţie al Italiei, Irlandei, Cubei şi altor ţări.

Delegaţii Angliei, Noii Zeelande şi Canadei au sprijinit proiectul de rezoluţie al celor cinci ţări şi proiectul american.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul R.P.R.

Cuvîntarea reprezentantului R.P.R.

Atanase Joja, reprezentantul R.P.R. a spus:

„Delegaţia Republicii Populare Romîne s-a pronunţat în mod hotărît împotriva rezoluţiei din 4 noiembrie pentru faptul că această rezoluţie înseamnă în mod incontestabil o intervenţie într-o problemă care priveşte R.P. Ungară şi în care numai guvernul ungar are dreptul să ia hotărîrile pe care le cere situaţia ţării. Guvernul ungar a luat măsurile pe care le-a socotit de cuviinţă pentru a apăra libertăţile fundamentale ale poporului ungar, instituţiile constituţionale ale regimului democrat popular pe care şi le-a ales poporul ungar.

Noul proiect de rezoluţie propus adunării în această problemă ne determină să subliniem din nou anumite aspecte care devin tot mai evidente. Trebuie în primul rînd să subliniem că succesiunea grăbită a acestor texte care devin tot mai lipsite de temei arată că Adunarea Generală a O.N.U. este în ultimele zile scena unei tentative persistente de a angrena tot mai mult O.N.U. într-o problemă care nu este cu nimic de resortul său şi de a-l slăbi astfel autoritatea, de a agrava şi învenina situaţia internaţională şi de a întreţine o agitaţie care aduce prejudicii păcii. Este de asemenea evident că proiectul de rezoluţie propus de delegaţii Italiei şi ai altor ţări referitor la problema trupelor sovietice care au ajutat guvernului ungar să restabilească situaţia şi să înlăture pericolul care ameninţa instituţiile democratice ale statului, este îndreptată în cele din urmă împotriva tratatului de la Varşovia, împotriva dreptului Ungariei şi al celorlalte ţări participante la acest tratat de a duce o politică externă conformă cu interesele păcii, securităţii şi independenţei lor naţionale.

După cum este cunoscut, Romînia este ea însăşi membră a acestui tratat care se bazează pe principiul apărării securităţii colective a ţărilor europene împotriva pericolului unei agresiuni. Tratatul de la Varşovia a luat naştere tocmai pentru a apăra pacea şi securitatea popoarelor din Răsărit şi prin aceasta pentru a apăra securitatea tuturor popoarelor europene. El se bazează şi este în deplină conformitate cu Carta O.N.U. şi constituie un sprijin pentru pacea mondială. Este de neconceput ca O.N.U. să aibă dreptul să pună problema modificării, suprimării, sau chiar interpretării unui tratat încheiat în mod liber consimţit şi care corespunde atît intereselor Ungariei cît şi al celorlalte ţări participante. Or, este evident că proiectul de rezoluţie propus urmăreşte realizarea acestui lucru. O asemenea poziţie apare cu atît mai de neconceput cu cît unele din statele ai căror reprezentanţi au propus acest proiect de rezoluţie sînt incluse ele însele în anumite alianţe militare, cum ar fi acordurile de la Paris care prevăd reînarmarea Germaniei occidentale, alianţe militare al căror scop agresiv a determinat crearea pactului defensiv de la Varşovia. Este clar că asemenea intenţii ca cele exprimate în proiectul de rezoluţie ţintesc departe şi nu au nimic de-a face cu poporul ungar şi cu interesele sale. Guvernul romîn crede că la rezolvarea reală a evenimentelor din Ungaria se va ajunge prin aplicarea programului guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc care prevede un larg plan de măsuri în vederea restabilirii economiei ţării, pentru dezvoltarea şi progresul Ungariei pe baza regimului de democraţie populară ales în mod liber. Delegaţia romînă este convinsă că nimic nu va putea împiedica poporul ungar să dezvolte construcţia socialismului. Delegaţia romînă îşi exprimă încă o dată părerea că este o eroare gravă şi o atingere inacceptabilă adusă Cartei Naţiunilor Unite încercarea de a asocia O.N.U. de elementele criminale şi fasciste care au încercat să răstoarne ordinea democratică stabilită de poporul ungar şi să submineze securitatea Ungariei. Din aceste motive delegaţia romînă va vota împotriva proiectului supus Adunării".

★

In continuare delegatul Cehoslovaciei, **Ulrich** a subliniat încă odată că discutarea la sesiune a problemei ungare, în ciuda protestului categoric al guvernului ungar, reprezintă o încercare de a abate atenţia de la situaţia din Algeria, din Cipru şi din alte colonii, precum şi de la agresiunea împotriva Egiptului.

Mihalowski, delegatul Poloniei, a declarat că orice amestec al O.N.U. în treburile Ungariei, în special în momentul în care noul guvern ungar traduce în fapt programul său democratic, aduce doar prejudicii O.N.U. şi poporului ungar.

Delegatul Argentinei, străduindu-se să fie pe placul unor puteri occidentale a mers pînă acolo încît a cerut membrilor O.N.U. să rupă relaţiile diplomatice cu Uniunea Sovietică, şi să nu recunoască guvernul legal al Ungariei şi pe reprezentantul său la O.N.U.

Grippenberg reprezentantul Finlandei a declarat că delegaţia sa se va abţine de la votarea rezoluţiei celor cinci ţări deoarece „nu consideră posibil să susţină unele paragrafe în felul în care sînt formulate". El a spus de asemenea că va vota pentru proiectul de rezoluţie al Austriei.

Delegatul Indoneziei **Sudjargo** a spus că delegaţia sa nu poate sprijini rezoluţia celor cinci ţări, deoarece Ungaria este un stat suveran şi toate problemele care se referă la ea se pot rezolva numai colaborînd cu guvernul ungar. Referindu-se la proiectul de rezoluţie al S.U.A., Sudjargo a arătat că aşa cum este alcătuit, acest proiect poate numai să îngreuneze acordarea de ajutor Ungariei. El a prezentat în numele Indoneziei, Indiei, Ceylonului şi Birmaniei amendamente la proiectul de rezoluţie al S.U.A., care înlătură din acest proiect formulările politice şi îl apropie de proiectul de rezoluţie prezentat de reprezentantul Austriei.

Reprezentantul Indiei, **Krishna Menon** a declarat că delegaţia Indiei va vota împotriva proiectului de rezoluţie al celor cinci. Menon a arătat că ajutorul către Ungaria trebuie acordat numai prin intermediul Crucii Roşii internaţionale care nestingherit îşi desfăşoară activitatea în Ungaria.

Delegatul Ceylonului, **Gunevardene** a cerut ca delegaţiile unor ţări să renunţe la încercările de a-şi cîştiga capital politic de pe urma suferinţelor poporului ungar. El a spus că Adunarea Generală „nu este un loc de aţîţare a vrajbei şi urei" şi de aceea el nu poate sprijini proiectul de rezoluţie „steril" al celor cinci ţări. Gunevardene a declarat că rezoluţia prezentată „nu urmăreşte decît scopuri de propagandă".

Reprezentantul Birmaniei **U Pe Kin** a declarat de asemenea că nu vede necesitatea adoptării rezoluţiei celor cinci.

Delegatul Birmaniei a salutat măsurile luate de Uniunea Sovietică în ce priveşte acordarea de ajutor Ungariei prin alimente. El a sprijinit amendamentele la proiectul de rezoluţie american prezentate de India, Indonezia, Ceylon şi Birmania.

Reprezentantul Iugoslaviei **Brilej**, a declarat că în problema ajutorului acordat Ungariei el va vota pentru proiectul de rezoluţie al Austriei.

Delegatul american, **Lodge**, a obiectat împotriva amendamentelor la proiectul de rezoluţie al S.U.A. prezentate de delegaţiile Indiei, Ceylonului, Indoneziei şi Birmaniei.

După aceea, Adunarea a pus la vot proiectele de rezoluţie prezentate în legătură cu discutarea aşa numitei probleme ungare.

Pentru proiectul de rezoluţie prezentat de Cuba, Irlanda, Italia, Pakistan şi Peru au votat 48 de delegaţii. Împotriva acestui proiect au votat 11 delegaţii. (Bulgaria, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Ungaria, India, Polonia, Romînia, R. S. S. Ucraineană, U.R.S.S., Iugoslavia, Albania). 16 delegaţii (Austria, Afganistan, Finlanda, Yemen, Siria, Arabia Saudită, Nepal, Libia, Indonezia, Iordania, Cambodgia, Ceylon, Egipt, Etiopia, Haiti, Liban) s-au abţinut de la vot.

Adunarea a adoptat de asemenea proiectul de rezoluţie prezentat de S.U.A. Pentru acest proiect au votat 53 de delegaţii, împotriva lui — 9 delegaţii (R.S.S. Ucraineană, U.R.S.S., Albania, Bulgaria, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Ungaria, Polonia, Romînia) 13 delegaţii (Arabia Saudită, Siria, Liban, Iordania, Indonezia, India, Iugoslavia, Yemen, Afganistan, Birmania, Cambodgia, Ceylon, Egipt) s-au abţinut de la vot.

Amendamentele aduse acestui proiect de delegaţiile Ceylonului, Indiei, Indoneziei şi Birmaniei au fost respinse cu 45 de voturi. Pentru includerea lor în rezoluţie au votat delegaţiile a 18 ţări din Asia şi Africa, precum şi delegaţiile Austriei, Iugoslaviei, Poloniei, Finlandei. 12 delegaţii (Iran, Irak, Laos, Egipt, Bulgaria, Romînia, Tailanda, U.R.S.S., Cehoslovacia, R. S. S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Albania), s-au abţinut de la vot.

A fost adoptată rezoluţia Austriei. Pentru această rezoluţie au votat 68 de delegaţii, printre care delegaţiile Iugoslaviei, Poloniei, Ungariei. 7 delegaţii — Romînia, R.S.S. Ucraineană, U.R.S.S., Albania, Bulgaria, R.S.S. Bielorusă şi Cehoslovacia s-au abţinut de la vot.

După aceea Adunarea Generală a aprobat raportul comisiei de validare pentru verificarea împuternicirilor delegaţiilor la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

In acest raport se spune că comisia a hotărît să amîne problema cu privire la împuternicirile reprezentantului Republicii Populare Ungare, şi a hotărît să valideze împuternicirile gomindanistului.

In raport a fost menţionată în mod special poziţia a trei membri ai comisiei — U.R.S.S., Indonezia şi Afganistan, care au votat împotriva validării împuternicirilor gomindanistului.

Luînd cuvîntul pentru a-şi motiva votul **V. V. Kuzneţov**, reprezentantul Uniunii Sovietice a declarat că aprobarea de către delegaţia sovietică a raportului comisiei nu înseamnă că delegaţia sovietică recunoaşte gomindanistului dreptul de a reprezenta China.

Delegatul Angliei **Dixon** a făcut menţiunea că votul delegaţiei sale pentru aprobarea raportului nu înseamnă că guvernul englez recunoaşte dreptul autorităţilor „Chinei naţionaliste" (astfel a numit Dixon pe ciankaişiştii) de a numi reprezentantul Chinei la O.N.U.

MINISTRUL DE EXTERNE AL R.P. UNGARE A PLECAT LA NEW YORK

BUDAPESTA 10 (Agerpres).— Postul de radio Budapesta anunţă că Imre Horwath, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Ungare a plecat la 10 noiembrie la New York pentru a lua parte la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U.

Telegrama lui J. Kadar către N. A. Bulganin

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate de Janos Kadar, lui N. A. Bulganin, cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie:

Preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.
N. A. BULGANIN
MOSCOVA

Cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc al Republicii Populare Ungare, în numele muncitorilor şi ţăranilor unguri care construiesc socialismul şi în numele intelectualilor, salută cu căldură poporul sovietic care construieşte comunismul şi guvernul său. In aceste momente cînd cu ajutorul Uniunii Sovietice poporul ungar a respins deja atacul înverşunat al reacţiunii contrarevoluţionare şi internaţionale şi şi-a apărat cuceririle, statul său muncitoresc-ţărănesc, ne exprimăm convingerea că prietenia ungaro-sovietică, construită pe baze noi, pe bazele independenţei, deplinei egalităţi în drepturi şi respectării reciproce a intereselor va prospera în conformitate cu interesele celor două popoare.

Preşedintele guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc al Republicii Populare Ungare
JANOS KADAR

Budapesta

Trupele sovietice respectă frontiera austro-ungară

VIENA 10 (Agerpres). Agenţia France Presse anunţă că ministrul Apărării Naţionale al Austriei, Ferdinand Graf, a vizitat vineri zona de frontieră austro-ungară. El a constatat că „trupele sovietice respectă frontiera, se informează asupra traseului exact al liniei de demarcaţie dintre cele două ţări şi evită orice violare a teritoriului austriac".

Spionajul american pregătea o provocare în R. D. Germană

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: In ultimile zile un număr de agenţi, care activau ca spioni ai serviciilor secrete apusene în diferite regiuni ale Republicii Democrate Germane, s-au predat organelor securităţii statului. Cea mai mare parte a lor se aflau în slujba serviciilor secrete americane şi britanice. Agenţii au dat declaraţii amănunţite cu privire la activitatea lor, arătînd că şefii lor au afirmat recent, pe faţă, că acţiunea de spionaj pe teritoriul R. D. Germane pregăteşte o provocare hotărîtă dinainte. Cu ocazia evenimentelor din Ungaria, agenţii au putut vedea în adevărata ei lumină activitatea lor josnică şi aceasta i-a determinat să părăsească aceste organizaţii de spionaj.

Acum cîteva zile au fost descoperite la Blankenburg instalaţii complecte de radiorecepţie şi radioemisie ale serviciilor secrete apusene. S-a dovedit că aceste aparate sînt de origină americană.

In Ungaria viaţa reintră în normal

BUDAPESTA 10 (Agerpres).— In întreaga Ungarie viaţa reintră în normal. După cum transmite postul de radio Budapesta în capitala Ungariei au început să funcţioneze numeroase fabrici şi uzine. Printre marile întreprinderi care şi-au reluat activitatea sînt fabrica de troleibuse, fabrica „Beloiannis", Ikarus „Clement Gottwald", uzinele Ganz, fabrica de telefoane şi altele. Muncitorii s-au prezentat la lucru în număr mare venind chiar aceia care stau departe, în împrejurimile oraşului. Fabricile sînt asigurate cu materie primă.

Din întreaga ţară sosesc continuu la Budapesta mesaje şi delegaţii ale oamenilor muncii care îşi exprimă încrederea în guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc şi hotărîrea de a participa la munca de refacere a ţării.

In cursul zilei de vineri reprezentanţi ai guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc au avut o consfătuire cu membrii Sfatului Popular şi cu alţi reprezentanţi ai autorităţilor din Dunapentele unde de asemenea viaţa se desfăşoară normal.

O delegaţie a oamenilor muncii din judeţul Nograd a vizitat pe preşedintele guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, Janos Kadar şi pe preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.U., Istvan Dobi, înştiinţîndu-i că oamenii muncii din acest judeţ sprijină întrutotul programul guvernului şi că munca a fost peste tot reluată.

Printr-un decret al guvernului emis vineri au fost numiţi însărcinaţi guvernamentali provizorii pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare judeţene şi ale oraşelor de subordonare judeţeană.

După cum s-a mai anunţat, „Szabad Nep", organul central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar apare regulat. În afară de acesta, la Budapesta a început să apară ziarul „Nep Szabadsag" organul comitetului orăşenesc al partidului.

Guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ia măsuri energice pentru lichidarea bandelor de criminali care se dedau la jafuri şi atacuri împotriva populaţiei. Populaţia participă activ colaborînd cu poliţia la dezarmarea acestor bande şi adună armele predîndu-le autorităţilor. In întreprinderi au luat fiinţă gărzile muncitoreşti care apără fabricile împotriva tentativelor de devastare.

Pe multe trasee, circulaţia feroviară s-a normalizat. Au început să funcţioneze o serie de gări din Budapesta. După cum transmite postul de radio Budapesta, ajutorul ţărilor socialiste se face din ce în ce mai mult simţit. La graniţele ţării sosesc cantităţi considerabile de mărfuri de primă necesitate. Numai în ultimele 2 zile au sosit din Uniunea Sovietică 89 de vagoane de zahăr, 5 vagoane de făină, 21 vagoane de cereale, 47 vagoane de carne, 44 vagoane de sare, 31 de vagoane de brînză, 82 vagoane de cherestea şi 9 vagoane de ţiglă şi tablă de acoperişuri.

Traficul feroviar între Iugoslavia şi Ungaria a fost reluat.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii" Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52